

U S T A W A

z dnia

o infrastrukturze informacji przestrzennej^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady tworzenia oraz użytkowania infrastruktury informacji przestrzennej;
- 2) organy administracji właściwe w sprawach, o których mowa w pkt 1.

2. Zasady tworzenia oraz użytkowania infrastruktury informacji przestrzennej dotyczą:

- 1) danych przestrzennych i metadanych infrastruktury informacji przestrzennej;
- 2) usług danych przestrzennych;
- 3) interoperacyjności zbiorów i usług danych przestrzennych;
- 4) wspólnego korzystania z danych przestrzennych;
- 5) współdziałania i koordynacji w zakresie infrastruktury informacji przestrzennej.

Art. 2. Ustawa nie narusza praw przysługujących na podstawie przepisów dotyczących ochrony praw własności intelektualnej oraz dotyczących udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2007/2/WE z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz. Urz. UE L 108 z 25.04.2007, str. 1, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

- 1) danych przestrzennych – rozumie się przez to dane odnoszące się bezpośrednio lub pośrednio do określonego położenia lub obszaru geograficznego;
- 2) infrastrukturze informacji przestrzennej – rozumie się przez to opisane metadanymi zbiory danych przestrzennych oraz dotyczące ich usługi, środki techniczne, procesy i procedury, które są stosowane i udostępniane przez współtworzące infrastrukturę informacji przestrzennej organy wiodące, inne organy administracji oraz osoby trzecie;
- 3) interoperacyjności zbiorów i usług danych przestrzennych – rozumie się przez to możliwość łączenia zbiorów danych przestrzennych oraz współdziałania usług danych przestrzennych bez powtarzalnej interwencji manualnej w taki sposób, aby wynik był spójny, a wartość dodana zbiorów i usług danych przestrzennych została zwiększona;
- 4) metadanych infrastruktury informacji przestrzennej – rozumie się przez to informacje, które opisują zbiory danych przestrzennych oraz usługi danych przestrzennych i umożliwiają odnalezienie, inwentaryzację i używanie tych danych i usług;
- 5) obiekcie przestrzennym – rozumie się przez to abstrakcyjną reprezentację przedmiotu, zjawiska fizycznego lub zdarzenia związanego z określonym miejscem lub obszarem geograficznym;
- 6) organie administracji – rozumie się przez to:
 - a) organ administracji rządowej lub organ jednostki samorządu terytorialnego,
 - b) inny podmiot, gdy jest powołany z mocy prawa lub upoważniony na podstawie porozumień do wykonywania zadań publicznych dotyczących środowiska;
- 7) organie wiodącym – rozumie się przez to:
 - a) ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, w zakresie tematu danych przestrzennych, o którym mowa w rozdziale 3 pkt 4 załącznika do ustawy,
 - b) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, w zakresie tematów danych przestrzennych, o których mowa w rozdziale 1 pkt 8 załącznika do ustawy, w części dotyczącej morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej, oraz rozdziale 3 pkt 15 i 16 załącznika do ustawy,
 - c) ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w zakresie tematu danych przestrzennych, o którym mowa w rozdziale 1 pkt 9 załącznika do

ustawy, w części dotyczącej zabytków nieruchomych w rozumieniu ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.³⁾),

- d) ministra właściwego do spraw rolnictwa, w zakresie tematu danych przestrzennych, o którym mowa w rozdziale 3 pkt 9 załącznika do ustawy,
 - e) ministra właściwego do spraw środowiska, w zakresie tematów danych przestrzennych, o których mowa w rozdziale 1 pkt 9 oraz rozdziale 3 pkt 12 – 14 i 19 załącznika do ustawy, z zastrzeżeniem lit. c,
 - f) ministra właściwego do spraw zdrowia, w zakresie tematu danych przestrzennych, o którym mowa w rozdziale 3 pkt 5 załącznika do ustawy,
 - g) Głównego Geodetę Kraju, w zakresie tematów danych przestrzennych, o których mowa w rozdziale 1 pkt 1 – 7, rozdziale 2 pkt 1 – 3 oraz rozdziale 3 pkt 2, 3, 6, 8 i 11 załącznika do ustawy,
 - h) Głównego Geologa Kraju, w zakresie tematów danych przestrzennych, o których mowa w rozdziale 2 pkt 4 oraz rozdziale 3 pkt 20 i 21 załącznika do ustawy,
 - i) Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w zakresie tematu danych przestrzennych, o którym mowa w rozdziale 3 pkt 7 załącznika do ustawy,
 - j) Głównego Konserwatora Przyrody, w zakresie tematów danych przestrzennych, o których mowa w rozdziale 3 pkt 17 i 18 załącznika do ustawy,
 - k) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w zakresie tematów danych przestrzennych, o których mowa w rozdziale 3 pkt 1 i 10 załącznika do ustawy,
 - l) Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w zakresie tematu danych przestrzennych, o którym mowa w rozdziale 1 pkt 8 załącznika do ustawy, w części dotyczącej elementów hydrograficznych wraz z podjednostkami hydrograficznymi i regionami wodnymi z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) osobie trzeciej – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej niebędącą organem administracji;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 238, poz. 2390, z 2006 r. Nr 50, poz. 362 i Nr 126, poz. 875, z 2007 r. Nr 192, poz. 1394 oraz z 2009 r. Nr 31, poz. 206 i Nr 97, poz. 804.

- 9) rejestrze publicznym – rozumie się przez to rejestr, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.⁴⁾);
- 10) usługach danych przestrzennych – rozumie się przez to usługi będące operacjami, które mogą być wykonywane przy użyciu oprogramowania komputerowego na danych zawartych w zbiorach danych przestrzennych lub na powiązanych z nimi metadanych;
- 11) zbiorze danych przestrzennych – rozumie się przez to rozpoznawalny ze względu na wspólne cechy zestaw danych przestrzennych.

Rozdział 2

Dane przestrzenne i metadane infrastruktury informacji przestrzennej

Art. 4. 1. Infrastruktura informacji przestrzennej, zwana dalej „infrastrukturą”, obejmuje zbiory danych przestrzennych:

- 1) odnoszące się do lub powiązane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) występujące w postaci elektronicznej;
- 3) utrzymywane przez:
 - a) organ administracji lub w jego imieniu, które zgodnie z jego zadaniami publicznymi są tworzone, aktualizowane i udostępniane,
 - b) osobę trzecią, której umożliwiono włączenie się do infrastruktury;
- 4) należące do co najmniej jednego z tematów danych przestrzennych określonych w załączniku do ustawy.

2. W przypadkach gdy większa liczba identycznych zbiorów danych przestrzennych jest w posiadaniu lub jest przechowywana w imieniu różnych organów administracji, przepisy ustawy mają zastosowanie jedynie do wersji referencyjnej, z której uzyskano pozostałe kopie.

3. W przypadku zbiorów danych przestrzennych utrzymywanych przez osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, organ administracji może podejmować działania na mocy ustawy,

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501, z 2008 r. Nr 127, poz. 817 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

wyłącznie za zgodą podmiotu, któremu przysługują prawa własności intelektualnej do tych danych.

Art. 5. 1. Tworzenie, aktualizacja i udostępnianie zbiorów metadanych infrastruktury, zwanych dalej „metadanymi”, jest zadaniem organów administracji, odpowiedzialnych w zakresie swojej właściwości za prowadzenie rejestrów publicznych zawierających zbiory danych przestrzennych związanych z wymienionymi w załączniku do ustawy tematami danych przestrzennych, oraz osób trzecich, których zbiory włączane są do infrastruktury.

2. Metadane obejmują informacje dotyczące w szczególności:

- 1) zgodności zbiorów danych przestrzennych z obowiązującymi przepisami, dotyczącymi tematów danych przestrzennych określonych w załączniku do ustawy;
- 2) warunków uzyskania dostępu do zbiorów danych przestrzennych i ich wykorzystania, usług danych przestrzennych oraz wysokości opłat, jeżeli są pobierane;
- 3) jakości i ważności zbiorów danych przestrzennych w rozumieniu ust. 2 w części A załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1205/2008 z dnia 3 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy nr 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie metadanych (Dz. Urz. UE L 326 z 04.12.2008, str. 12);
- 4) organów administracji odpowiedzialnych za tworzenie, aktualizację i udostępnianie zbiorów danych przestrzennych oraz usług danych przestrzennych;
- 5) ograniczeń powszechnego dostępu do zbiorów i usług danych przestrzennych oraz przyczyn tych ograniczeń.

Art. 6. Organy wiodące w zakresie swojej właściwości, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, są obowiązane do tworzenia i wdrożenia systemów szkoleń obejmujących w szczególności zagadnienia z zakresu tworzenia, aktualizacji i udostępniania metadanych, finansowanych z własnych środków budżetowych lub współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej.

Rozdział 3

Interoperacyjność zbiorów i usług danych przestrzennych

Art. 7. Organy administracji prowadzące rejestry publiczne, które zawierają zbiory danych przestrzennych związane z wymienionymi w załączniku do ustawy tematami,

wprowadzają, w zakresie swojej właściwości, rozwiązania techniczne zapewniające interoperacyjność zbiorów i usług danych przestrzennych oraz harmonizację tych zbiorów.

Art. 8. Organy wiodące udostępniają organom administracji i osobom trzecim, włączonym do infrastruktury, informacje niezbędne do wykonania zadań polegających na wprowadzaniu rozwiązań technicznych zapewniających interoperacyjność zbiorów danych przestrzennych i usług danych przestrzennych oraz harmonizację tych zbiorów i usług.

Rozdział 4

Usługi danych przestrzennych

Art. 9. 1. Organy administracji prowadzące rejestry publiczne, które zawierają zbiory danych przestrzennych związane z wymienionymi w załączniku do ustawy tematami danych przestrzennych, tworzą i obsługują, w zakresie swojej właściwości, sieć usług dotyczących zbiorów i usług danych przestrzennych, do których zalicza się usługi:

- 1) wyszukiwania, umożliwiające wyszukiwanie zbiorów oraz usług danych przestrzennych na podstawie zawartości odpowiadających im metadanych oraz umożliwiające wyświetlanie zawartości metadanych;
- 2) przeglądania, umożliwiające co najmniej: wyświetlanie, nawigowanie, powiększanie i pomniejszanie, przesuwanie lub nakładanie na siebie zobrazowanych zbiorów danych przestrzennych oraz wyświetlanie objaśnień symboli kartograficznych i zawartości metadanych;
- 3) pobierania, umożliwiające pobieranie kopii zbiorów danych przestrzennych lub ich części oraz, gdy jest to wykonalne, bezpośredni dostęp do tych zbiorów;
- 4) przekształcania, umożliwiające przekształcenie zbiorów danych przestrzennych w celu osiągnięcia interoperacyjności zbiorów i usług danych przestrzennych;
- 5) umożliwiające uruchamianie usług danych przestrzennych.

2. Usługi danych przestrzennych, o których mowa w ust. 1, są powszechnie dostępne za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

3. Usługi danych przestrzennych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, umożliwiają wyszukiwanie zbiorów i usług danych przestrzennych co najmniej według następujących kryteriów lub ich kombinacji:

- 1) słowa kluczowe;
- 2) klasyfikacja danych przestrzennych oraz usług danych przestrzennych;
- 3) jakość i ważność zbiorów danych przestrzennych;
- 4) stopień zgodności ze standardami technicznymi dotyczącymi interoperacyjności zbiorów i usług danych przestrzennych;
- 5) położenie geograficzne;
- 6) warunki dostępu i korzystania ze zbiorów oraz usług danych przestrzennych;
- 7) organy administracji odpowiedzialne za tworzenie, aktualizację i udostępnianie zbiorów danych przestrzennych oraz usług danych przestrzennych.

Art. 10. 1. Włączenie do infrastruktury zbiorów i usług danych przestrzennych należących do osób trzecich może nastąpić na ich wniosek, za zgodą właściwego organu wiodącego lub z inicjatywy organu wiodącego za zgodą osób trzecich, jeżeli jest to zgodne z interesem publicznym, a włączane zbiory i usługi odpowiadają obowiązującym standardom technicznym.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy oraz jego adres;
- 2) określenie przedmiotu wniosku;
- 3) informacje dotyczące treści zbiorów danych przestrzennych oraz obszaru, do którego się odnoszą, a także warunków, w tym finansowych, na jakich możliwe będzie korzystanie ze zbiorów i usług danych przestrzennych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 – 5.

3. Odmowa włączenia do infrastruktury zbiorów i usług danych przestrzennych należących do osób trzecich następuje w drodze decyzji właściwego organu wiodącego.

Art. 11. 1. Powszechny dostęp do zbiorów danych przestrzennych i usług, o których mowa w art. 9 ust. 1, nie dotyczy danych, które ze względu na wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, bezpieczeństwo publiczne lub bezpieczeństwo państwa uznane zostały za niejawne lub dostęp do tych danych podlega ograniczeniom na podstawie odrębnych przepisów.

2. Powszechny dostęp do zbiorów danych przestrzennych i usług, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2 – 5, nie dotyczy danych, które, z innych powodów niż określone

w ust. 1, uznane zostały za niejawne lub dostęp do tych danych podlega ograniczeniom na podstawie odrębnych przepisów dotyczących w szczególności:

- 1) działalności wymiaru sprawiedliwości;
- 2) działalności organów podatkowych;
- 3) statystyki publicznej;
- 4) ochrony środowiska;
- 5) ochrony danych osobowych;
- 6) prawa własności intelektualnej;
- 7) działalności gospodarczej.

Art. 12. 1. Dostęp do usług danych przestrzennych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 i 2, jest powszechny i nieodpłatny.

2. Dane dostępne za pośrednictwem usług danych przestrzennych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2, mogą mieć formę, która uniemożliwia wtórne ich wykorzystanie w celach zarobkowych.

3. Udostępnianie zbiorów danych przestrzennych za pośrednictwem usług, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 – 5, odbywa się z zachowaniem przepisów dotyczących rejestrów publicznych zawierających te zbiory, z zastrzeżeniem art. 15.

4. Organy administracji pobierające, na podstawie odrębnych przepisów, opłaty za usługi danych przestrzennych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 – 5, zapewniają ich realizację z uwzględnieniem przepisów o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Art. 13. 1. Główny Geodeta Kraju tworzy i utrzymuje geoportal infrastruktury informacji przestrzennej jako centralny punkt dostępu do usług danych przestrzennych, o których mowa w art. 9 ust. 1, w pełnym zakresie tematycznym i terytorialnym infrastruktury.

2. Główny Geodeta Kraju prowadzi publicznie dostępną ewidencję zbiorów danych przestrzennych oraz usług danych przestrzennych objętych infrastrukturą i nadaje im jednolite identyfikatory.

3. Organ administracji zgłasza do ewidencji, o której mowa w ust. 2, zbiory danych przestrzennych oraz usługi danych przestrzennych objętych infrastrukturą, niezwłocznie po utworzeniu tych zbiorów lub uruchomieniu usług, powiadamiając o zgłoszeniu właściwy organ wiodący.

4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczy zbiorów zawierających dane niejawne.

5. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji objętych ewidencją zbiorów danych przestrzennych oraz usług danych przestrzennych, sposób jej prowadzenia, treść i wzór zgłoszenia zbioru danych przestrzennych objętego infrastrukturą oraz dotyczących tego zbioru usług, a także tryb nadawania identyfikatorów tym zbiorom, mając na uwadze dostosowanie zakresu informacji gromadzonych w ewidencji do zadań organów wiodących, procesów tworzenia zbiorów metadanych oraz wykorzystanie technologii teleinformatycznej do ujednoczenia i automatyzacji procesu zgłaszania zbioru danych.

Rozdział 5

Wspólne korzystanie z danych przestrzennych

Art. 14. 1. Objęte infrastrukturą zbiory danych przestrzennych oraz usługi danych przestrzennych, prowadzone przez organ administracji, podlegają nieodpłatnemu udostępnianiu innym organom administracji w zakresie niezbędnym do realizacji przez nie zadań publicznych.

2. Przy udostępnianiu zbiorów danych przestrzennych organom administracji przepisy art. 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne stosuje się odpowiednio.

Art. 15. 1. Organ administracji udostępnia zbiory danych przestrzennych oraz usługi danych przestrzennych infrastruktury organom administracji z innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz instytucjom i organom Unii Europejskiej na potrzeby zadań publicznych, które mogą oddziaływać na środowisko, z zachowaniem przepisów dotyczących rejestrów publicznych, do których odnoszą się te zbiory i usługi.

2. Organ administracji udostępnia zbiory danych przestrzennych oraz usługi danych przestrzennych infrastruktury organom ustanowionym na podstawie umów międzynarodowych, których stroną jest Unia Europejska i państwa członkowskie Unii Europejskiej, na zasadach wzajemności i równości, na potrzeby zadań, które mogą oddziaływać na środowisko, z zachowaniem przepisów dotyczących rejestrów publicznych zawierających te zbiory.

3. Zbiory danych przestrzennych oraz usługi danych przestrzennych udostępniane instytucjom i organom Unii Europejskiej do celów sprawozdawczych w zakresie środowiska nie podlegają opłatom.

Art. 16. Wspólne korzystanie ze zbiorów i usług danych przestrzennych oraz udostępnianie zbiorów i usług danych przestrzennych na zasadach określonych w art. 15 podlega wyłączeniu w zakresie usług: wyszukiwania, przeglądania, pobierania, przekształcania oraz usług umożliwiających uruchamianie usług, jeżeli mogłoby ono stanowić zagrożenie dla:

- 1) realizacji wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;
- 2) bezpieczeństwa państwa;
- 3) bezpieczeństwa publicznego;
- 4) działalności wymiaru sprawiedliwości.

Rozdział 6

Współdziałanie i koordynacja w zakresie infrastruktury informacji przestrzennej

Art. 17. 1. Infrastruktura jest tworzona, utrzymywana i rozwijana, a także funkcjonuje w wyniku współdziałania współtworzących ją organów wiodących, innych organów administracji oraz osób trzecich.

2. Organy administracji w uzgodnieniu z organami wiodącymi mogą, w drodze porozumienia, tworzyć i utrzymywać wspólne elementy infrastruktury, mając na względzie minimalizację kosztów budowy i utrzymania tej infrastruktury, optymalizację dostępu do zbiorów danych przestrzennych oraz usług danych przestrzennych, a także harmonizację, bezpieczeństwo i jakość tych zbiorów i usług.

Art. 18. 1. Tworzenie, utrzymywanie i rozwijanie infrastruktury jest koordynowane przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej przekazuje Komisji Europejskiej informacje i sprawozdania dotyczące tworzenia i funkcjonowania infrastruktury.

Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej wykonuje zadania, o których mowa w art. 18, przy pomocy Głównego Geodety Kraju, który:

- 1) opracowuje projekty planów udziału organów administracji w tworzeniu i funkcjonowaniu infrastruktury, dokonując z organami wiodącymi niezbędnych uzgodnień mających na celu zapewnienie kompletności tej infrastruktury pod względem tematycznym, obszarowym i zmienności w czasie, jak też zapobieganie zbędnemu pozyskiwaniu tych samych danych przez więcej niż jeden organ administracji;
- 2) monitoruje, we współpracy z organami wiodącymi, przebieg prac w zakresie tworzenia i funkcjonowania infrastruktury oraz jej rozwoju;
- 3) sporządza projekty informacji i sprawozdań, o których mowa w art. 18 ust. 2;
- 4) organizuje przedsięwzięcia i prowadzi działania wspierające rozwój infrastruktury;
- 5) współpracuje z Komisją Europejską w sprawach związanych z infrastrukturą;
- 6) współpracuje z wojewodami i jednostkami samorządu terytorialnego w zakresie ich działań dotyczących tworzenia i funkcjonowania infrastruktury;
- 7) określa, w ramach dwustronnych porozumień, zakres i warunki wymiany danych o obiektach położonych na granicach między Rzeczpospolitą Polską i państwami sąsiednimi oraz przylegających do tych granic, kierując się dążeniem do zapewnienia spójności danych w ramach europejskiej infrastruktury informacji przestrzennej.

2. Główny Geodeta Kraju odpowiada za kontakty z Komisją Europejską w sprawach określonych ustawą.

Art. 20. 1. Organy wiodące w zakresie swojej właściwości, organizują, koordynują i monitorują działania związane z tworzeniem, utrzymywaniem i rozwijaniem infrastruktury, w zakresie przyporządkowanych im tematów danych przestrzennych, mając w szczególności na względzie zapewnienie zgodności tych działań, w tym wprowadzanych rozwiązań technicznych, z przepisami wykonawczymi przyjętymi przez organy Unii Europejskiej, dotyczącymi infrastruktury informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej.

2. Organy wiodące uzgadniają z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej plany określające zakres i metodykę działań, związanych z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1.

Art. 21. 1. Przy ministrze właściwym do spraw administracji publicznej działa Rada Infrastruktury Informacji Przestrzennej, zwana dalej „Radą”.

2. Do zadań Rady należy:

- 1) opiniowanie, na wniosek ministra właściwego do spraw administracji publicznej, projektów aktów prawnych, standardów, przedsięwzięć organizacyjnych, naukowych i edukacyjnych, planów i sprawozdań dotyczących infrastruktury, w tym dotyczących koordynacji i współdziałania oraz kontaktów z Komisją Europejską;
- 2) występowanie z inicjatywami dotyczącymi usprawnienia infrastruktury pod względem organizacyjnym i technicznym oraz rozszerzenia jej zakresu tematycznego.

3. Opinie, o których mowa w ust. 2 pkt 1, Rada przedstawia w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku oraz zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

4. Przewodniczący Rady przekazuje ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku:

- 1) plan pracy Rady na dany rok kalendarzowy;
- 2) sprawozdanie z działalności Rady za rok poprzedni.

5. Plan pracy Rady oraz sprawozdanie zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

Art. 22. 1. W skład Rady wchodzi:

- 1) Główny Geodeta Kraju;
- 2) Główny Geolog Kraju;
- 3) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska;
- 4) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 5) Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej;
- 6) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
- 7) Szef Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej;
- 8) przedstawiciele innych organów administracji rządowej w randze sekretarza lub podsekretarza stanu wyznaczeni przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw administracji publicznej;
- 9) czterej przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego wyznaczeni przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;

10) czterej przedstawiciele instytucji naukowych lub organizacji pozarządowych powołani przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

2. Kandydaci na członków Rady, o których mowa w ust. 1 pkt 10, mogą być zgłaszani ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej przez zainteresowane instytucje i organizacje.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej powołuje przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Rady spośród jej członków oraz zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej informację o składzie osobowym Rady.

4. Obsługę administracyjną prac Rady zapewnia Główny Geodeta Kraju.

5. Członkom Rady, o których mowa w ust. 1 pkt 10, przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniach Rady.

6. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizację i tryb pracy Rady, mając na uwadze zakres realizowanych przez tę Radę zadań, efektywność funkcjonowania Rady oraz jej reprezentatywność;
- 2) wysokość wynagrodzenia członków Rady, o których mowa w ust. 1 pkt 10, mając na uwadze zakres zadań określonych w art. 21 ust. 2 oraz znaczenie tych zadań dla procesu tworzenia infrastruktury informacji przestrzennej, a także przyjmując, że wynagrodzenie członka Rady za udział w posiedzeniu Rady nie może przekroczyć 50 % kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, ustalonej corocznie w ustawie budżetowej.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 23. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2005 r. Nr 240, poz. 2027, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, z 2008 r. Nr 201, poz. 1237 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 31, poz. 206, Nr 42, poz. 334, Nr 98, poz. 817 i Nr 157, poz. 1241.

„16) harmonizacji zbiorów danych – rozumie się przez to działania o charakterze prawnym, technicznym i organizacyjnym, mające na celu doprowadzenie do wzajemnej spójności tych zbiorów oraz ich przystosowanie do wspólnego i łącznego wykorzystywania.”;

2) w art. 4:

a) uchyla się ust. 1,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1e w brzmieniu:

„1a. Dla obszaru całego kraju zakłada się i prowadzi w systemie teleinformatycznym bazy danych, obejmujące zbiory danych przestrzennych infrastruktury informacji przestrzennej dotyczące:

- 1) państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych;
- 2) ewidencji gruntów i budynków (katastru nieruchomości);
- 3) geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu;
- 4) państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju;
- 5) państwowego rejestru nazw geograficznych;
- 6) ewidencji miejscowości, ulic i adresów;
- 7) rejestru cen i wartości nieruchomości;
- 8) obiektów topograficznych o szczegółowości zapewniającej tworzenie standardowych opracowań kartograficznych w skalach 1:10 000 – 1:100 000, w tym kartograficznych opracowań numerycznego modelu rzeźby terenu;
- 9) obiektów ogólnogeograficznych o szczegółowości zapewniającej tworzenie standardowych opracowań kartograficznych w skalach 1:250 000 i mniejszych, w tym kartograficznych opracowań numerycznego modelu rzeźby terenu;
- 10) szczegółowych osnów geodezyjnych;
- 11) zobrazowań lotniczych i satelitarnych oraz ortofotomapy i numerycznego modelu terenu.

1b. Dla terenów miast oraz zwartych zabudowanych i przeznaczonych pod zabudowę obszarów wiejskich zakłada się i prowadzi w systemie teleinformatycznym bazy danych

obiektów topograficznych o szczegółowości zapewniającej tworzenie standardowych opracowań kartograficznych w skalach 1:500 – 1:5000, zharmonizowane z bazami danych, o których mowa w ust. 1a.

1c. Dla zbiorów danych objętych bazami danych, o których mowa w ust. 1a i 1b, oraz dla związanych z nimi usług tworzy się metadane opisujące te zbiory i usługi zgodnie z art. 5 ustawy z dnia ... o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr ... , poz. ...).

1d. Bazy danych, o których mowa w ust. 1a i 1b, aktualizuje się i prowadzi w sposób zapewniający interoperacyjność zawartych w nich zbiorów danych i związanych z nimi usług, w rozumieniu ustawy z dnia ... o infrastrukturze informacji przestrzennej.

1e. Standardowymi opracowaniami kartograficznymi, tworzonymi na podstawie odpowiednich zbiorów danych zawartych w bazach danych, o których mowa w ust. 1a i 1b, są:

- 1) mapy ewidencyjne w skalach: 1:500, 1:1000, 1:2000, 1:5000;
- 2) mapy zasadnicze w skalach: 1:500, 1:1000, 1:2000, 1:5000;
- 3) mapy topograficzne w skalach: 1:10 000, 1:25 000, 1:50 000, 1:100 000;
- 4) mapy ogólnogeograficzne w skalach: 1:250 000, 1:500 000, 1:1 000 000.”;

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Zbiory danych gromadzone w bazach danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b, stanowią podstawę krajowego systemu informacji o terenie, będącego częścią składową infrastruktury informacji przestrzennej, o której mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia ... o infrastrukturze informacji przestrzennej.

2. Organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej mogą, w drodze porozumień, tworzyć i utrzymywać wspólne elementy infrastruktury technicznej przeznaczonej do przechowywania i udostępniania zbiorów danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b, mając na względzie minimalizację kosztów budowy i utrzymania tej infrastruktury oraz optymalizację dostępności do danych, ich bezpieczeństwa i jakości.

3. Wymiana danych, zawartych w bazach, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b, między organami właściwymi do prowadzenia tych baz odbywa się nieodpłatnie w zakresie niezbędnym do wykonywania przez te organy ich ustawowych zadań.”;

4) w art. 7a:

a) pkt 4 – 6 otrzymują brzmienie:

„4) zakłada podstawowe osnowy geodezyjne, grawimetryczne i magnetyczne i prowadzi w oparciu o bazę danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 1, państwowy rejestr podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych;

5) inicjuje i koordynuje działania w zakresie tworzenia zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach oraz tworzy i utrzymuje, we współpracy z innymi organami administracji publicznej, infrastrukturę techniczną tego systemu;

6) zakłada i prowadzi, we współpracy z właściwymi organami administracji publicznej, bazę danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 4, oraz prowadzi na podstawie tej bazy, państwowy rejestr granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju, zintegrowany z ewidencją gruntów i budynków oraz ewidencją miejscowości, ulic i adresów, umożliwiającą gromadzenie, aktualizowanie i udostępnianie danych dotyczących:

a) granic państwa,

b) granic jednostek podziałów terytorialnych kraju, w tym w szczególności:

— zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa,

— podziału kraju na potrzeby ewidencji gruntów i budynków,

— podziału kraju na potrzeby statystyki publicznej,

— podziału kraju ze względu na właściwość miejscową sądów,

— podziału kraju ze względu na właściwość miejscową organów i jednostek organizacyjnych administracji specjalnej, w szczególności: archiwów państwowych, urzędów skarbowych, izb skarbowych, nadleśnictw, regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, regionalnych zarządów gospodarki wodnej, urzędów morskich,

- c) granic pasa nadbrzeżnego, granic portów i przystani morskich, morskiej linii brzegowej, linii podstawowej i granicy morza terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej,
- d) pola powierzchni jednostek zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa, pola powierzchni obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz pola powierzchni jednostek podziału kraju na potrzeby ewidencji gruntów i budynków,
- e) adresów i ich lokalizacji przestrzennej;”

b) pkt 13 – 15 otrzymują brzmienie:

„13) koordynuje działania organów administracji publicznej oraz innych podmiotów realizujących zadania publiczne dotyczące baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b, oraz standardowych opracowań kartograficznych, o których mowa w art. 4 ust. 1e, a także współdziała, na podstawie odrębnych porozumień, w zakresie merytorycznym i finansowym w ich realizacji;

14) tworzy, prowadzi i udostępnia:

- a) bazę danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 9,
- b) zintegrowane kopie baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 8,
- c) bazę zobrazowań lotniczych i satelitarnych oraz ortofotomapy i numerycznego modelu terenu, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 11,
- d) standardowe opracowania kartograficzne w skalach: 1:25 000, 1:50 000, 1:100 000, 1:250 000, 1:500 000, 1:1 000 000,
- e) kartograficzne opracowania tematyczne i specjalne;

15) prowadzi sprawy związane ze standaryzacją polskojęzycznego nazewnictwa obiektów geograficznych położonych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz bazę danych państwowego rejestru nazw geograficznych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 5, zawierającą aktualne i historyczne informacje dotyczące:

- a) nazw miejscowości i ich części oraz obiektów fizjograficznych, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. Nr 166, poz. 1612 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141),

b) polskojęzycznego brzmienia nazw obiektów geograficznych położonych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej;”;

c) dodaje się pkt 17 i 18 w brzmieniu:

„17) opracowuje i przedkłada Radzie Ministrów, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw administracji publicznej, projekty rządowych programów realizacji zadań z dziedziny geodezji i kartografii, a w szczególności w zakresie: modernizacji ewidencji gruntów i budynków (katastru nieruchomości), tworzenia baz danych obiektów topograficznych i ogólnogeograficznych wraz z numerycznymi modelami rzeźby terenu, opracowań tematycznych i specjalnych, zobrażeń lotniczych i satelitarnych oraz ortofotomapy i numerycznego modelu terenu;

18) tworzy system i program szkoleń w dziedzinie geodezji i kartografii oraz współdziała z ośrodkami naukowymi, badawczo-rozwojowymi i organizacjami zawodowymi w realizacji tych szkoleń.”;

5) w art. 7b w ust. 1 uchyla się pkt 5;

6) w art. 7c:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) tworzenie, w uzgodnieniu z Głównym Geodetą Kraju, oraz prowadzenie i udostępnianie bazy danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 8, oraz standardowych opracowań kartograficznych w skali 1:10 000, o których mowa w art. 4 ust. 1e pkt 3;”;

b) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) współdziałanie z Głównym Geodetą Kraju w prowadzeniu państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju, w tym prowadzeniu bazy danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 4, w części dotyczącej obszaru województwa.”;

7) w art. 7d:

a) uchyla się pkt 4,

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

- „7) tworzenie, prowadzenie i udostępnianie baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, 3, 7 i 10 oraz ust. 1b, a także standardowych opracowań kartograficznych w skalach: 1:500, 1:1000, 1:2000, 1:5000, o których mowa w art. 4 ust. 1e pkt 1 i 2.”;
- 8) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:
- „Art. 9a. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje kartograficznych opracowań tematycznych i specjalnych, których wykonywanie i udostępnianie należy do obowiązków Głównego Geodety Kraju oraz organizację i tryb współdziałania z Głównym Geodetą Kraju innych organów administracji publicznej przy realizacji tych zadań, mając na względzie potrzeby państwa i obywateli, a także odpowiednie wykorzystanie informacji zgromadzonych przez organy administracji publicznej.”;
- 9) w art. 19:
- a) w ust. 1:
- uchyla się pkt 4,
 - dodaje się pkt 6 – 11 w brzmieniu:
- „6) organizację, tryb i standardy techniczne zakładania i utrzymywania podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz szczegółowych osnów geodezyjnych, szczegółowy zakres informacji gromadzonych w bazie danych państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych oraz w bazie danych szczegółowych osnów geodezyjnych, a także standardy techniczne dotyczące tworzenia tych baz, ich aktualizacji i udostępniania, mając na uwadze ich referencyjne znaczenie dla infrastruktury informacji przestrzennej oraz harmonizację zbiorów danych tych baz z innymi zbiorami danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b;
- 7) zakres informacji gromadzonych w bazie danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 3, oraz w bazie danych obiektów topograficznych, o której mowa w art. 4 ust. 1b, organizację, tryb i standardy techniczne tworzenia tych baz, ich aktualizacji i udostępniania, a także tworzenia mapy zasadniczej, o której mowa w art. 4 ust. 1e pkt 2, mając na uwadze podstawowe znaczenie tych baz i mapy zasadniczej dla infrastruktury informacji przestrzennej, zasadę interoperacyjności, o której mowa w przepisach

o infrastrukturze informacji przestrzennej, a także konieczność harmonizacji zbiorów danych tych baz z innymi zbiorami danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b;

- 8) zakres informacji gromadzonych w bazie danych państwowego rejestru nazw geograficznych, organizację, tryb i standardy techniczne jego tworzenia, aktualizacji i okresowej weryfikacji, a także udostępniania jego danych, mając na uwadze podstawowe znaczenie tego rejestru dla infrastruktury informacji przestrzennej oraz zasadę interoperacyjności, o której mowa w przepisach o infrastrukturze informacji przestrzennej, a także konieczność harmonizacji zbiorów danych tego rejestru z innymi zbiorami danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b;
- 9) zakres informacji gromadzonych w bazie danych obiektów topograficznych oraz bazie danych obiektów ogólnogeograficznych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 8 i 9, organizację, tryb i standardy techniczne tworzenia tych baz, ich aktualizacji i udostępniania, a także tworzenia standardowych opracowań kartograficznych, o których mowa w art. 4 ust. 1e pkt 3 i 4, mając na uwadze podstawowe znaczenie tych baz i opracowań dla infrastruktury informacji przestrzennej oraz zasadę interoperacyjności, o której mowa w przepisach o infrastrukturze informacji przestrzennej, a także konieczność harmonizacji zbiorów danych tych baz ze zbiorami danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b;
- 10) zakres informacji gromadzonych w bazach danych dotyczących zobrazowań lotniczych i satelitarnych oraz ortofotomapy i numerycznego modelu terenu, organizację, tryb i standardy techniczne tworzenia, aktualizacji i udostępniania tych baz, mając na uwadze ich znaczenie dla infrastruktury informacji przestrzennej oraz zasadę interoperacyjności, o której mowa w przepisach o infrastrukturze informacji przestrzennej, a także ich referencyjny charakter w stosunku do innych zbiorów, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b;
- 11) standardy techniczne wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego na potrzeby: ewidencji gruntów i budynków, geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, podziałów

nieruchomości, typowych postępowań sądowych i administracyjnych, zagospodarowania przestrzennego, budownictwa, w tym geodezyjnej obsługi inwestycji budowlanych, mając na celu zapewnienie jednolitości i spójności opracowań geodezyjnych i kartograficznych, usprawnienie, w tym automatyzację, procesów zakładania i aktualizacji baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b, oraz harmonijność i interoperacyjność zawartych w nich zbiorów danych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji gromadzonych w bazie danych państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju, organizację, tryb i standardy techniczne tworzenia, aktualizacji i okresowej weryfikacji tego rejestru, w tym tryb przekazywania Głównemu Geodecie Kraju przez inne organy administracji publicznej informacji i zbiorów danych niezbędnych do tworzenia i aktualizacji rejestru, a także tryb udostępniania danych z rejestru, mając na uwadze podstawowe znaczenie tego rejestru dla infrastruktury informacji przestrzennej oraz zasadę interoperacyjności, o której mowa w przepisach o infrastrukturze informacji przestrzennej, a także konieczność harmonizacji zbiorów danych tego rejestru z innymi zbiorami danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b.”;

10) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Informacje, o których mowa w art. 20 ust. 1, zawiera operat ewidencyjny, który składa się z:

- 1) bazy danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, prowadzonej za pomocą systemu teleinformatycznego zapewniającego w szczególności:
 - a) odpowiednio zabezpieczone przechowywanie danych i ich aktualizację,
 - b) udostępnianie oraz wspólne korzystanie z danych na zasadach określonych w przepisach o infrastrukturze informacji przestrzennej,
 - c) wizualizację danych w formie rejestrów, kartotek i wykazów oraz mapy ewidencyjnej, a także udostępnianie zainteresowanym wypisów z tych rejestrów, kartotek i wykazów oraz wyrysów z mapy ewidencyjnej;
 - 2) zbioru dokumentów uzasadniających wpisy do bazy danych.
2. Informacje zawarte w operacie ewidencyjnym są jawne.

3. Starosta udostępnia informacje zawarte w operacie ewidencyjnym w formie:

- 1) wypisów z rejestrów, kartotek i wykazów tego operatu;
- 2) wyrysów z mapy ewidencyjnej;
- 3) kopii dokumentów uzasadniających wpisy do bazy danych operatu ewidencyjnego;
- 4) plików komputerowych sformatowanych zgodnie z obowiązującym standardem wymiany danych ewidencyjnych;
- 5) usług danych przestrzennych, o których mowa w art. 9 ustawy z dnia ... o infrastrukturze informacji przestrzennej.

4. Każdy, z zastrzeżeniem ust. 5, może żądać udostępnienia informacji zawartych w operacie ewidencyjnym.

5. Starosta udostępnia dane ewidencji gruntów i budynków zawierające dane osobowe podmiotów, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 i art. 51, oraz wydaje wypisy z operatu ewidencyjnego, zawierające takie dane osobowe, na żądanie:

- 1) właścicieli oraz osób i jednostek organizacyjnych władających gruntami, budynkami lub lokalami, których dotyczy udostępniany zbiór danych lub wypis;
- 2) organów administracji publicznej albo podmiotów niebędących organami administracji publicznej, realizujących, na skutek powierzenia lub zlecenia przez organ administracji publicznej, zadania publiczne związane z gruntami, budynkami lub lokalami, których dotyczy udostępniany zbiór danych lub wypis;
- 3) innych podmiotów niż wymienione w pkt 1 i 2, które mają interes prawny w tym zakresie.”;

11) po art. 24a dodaje się art. 24b w brzmieniu:

„Art. 24b. 1. Główny Geodeta Kraju we współpracy ze starostami, wojewodami i marszałkami województw oraz Ministrem Sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ministrem właściwym do spraw środowiska, Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego oraz Prezesem Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa tworzy i utrzymuje zintegrowany system informacji o nieruchomościach, będący systemem teleinformatycznym, umożliwiający w szczególności:

- 1) prowadzenie centralnego repozytorium kopii zbiorów danych ewidencji gruntów i budynków;
- 2) monitorowanie w skali poszczególnych województw oraz całego kraju spójności i jakości zbiorów danych ewidencji gruntów i budynków;
- 3) wymianę danych w formie dokumentów elektronicznych między ewidencją gruntów i budynków a innymi rejestrami publicznymi, takimi jak: księga wieczysta, państwowy rejestr granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju, krajowy rejestr urzędowy podziału terytorialnego kraju, krajowy rejestr urzędowy podmiotów gospodarki narodowej, krajowy system ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, w zakresie niezbędnym do prowadzenia tych rejestrów publicznych, a także przekazywanie w formie dokumentów elektronicznych zawiadomień o zmianach danych, dokonywanych w poszczególnych rejestrach publicznych, mających znaczenie dla innych rejestrów publicznych włączonych do zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach;
- 4) dokonywanie przez sądy prowadzące księgi wieczyste sprawdzeń, o których mowa w art. 626⁸ § 4 Kodeksu postępowania cywilnego;
- 5) weryfikację zgodności danych ewidencji gruntów i budynków z danymi zawartymi w: księgach wieczystych, Powszechnym Elektronicznym Systemie Ewidencji Ludności, krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej oraz krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju, a także pozyskiwanie danych zawartych w tych rejestrach na potrzeby ewidencji gruntów i budynków;
- 6) udostępnianie organom administracji publicznej zintegrowanych zbiorów danych ewidencji gruntów i budynków, niezbędnych do realizacji przez te organy ich ustawowych zadań publicznych, dotyczących w szczególności badań statystycznych, spisów powszechnych, prowadzenia krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, prowadzenia krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju, planowania gospodarczego, planowania przestrzennego, środowiska, ewidencji podatkowej nieruchomości, kontroli państwowej, zwalczania korupcji oraz bezpieczeństwa wewnętrznego;
- 7) przeprowadzanie analiz przestrzennych na zbiorach danych ewidencji gruntów i budynków obejmujących obszary większe niż jeden powiat.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, we współpracy z Głównym Geodetą Kraju zapewnią rozwiązania techniczne umożliwiające dostęp, za pośrednictwem zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach, do danych zawartych w prowadzonych przez te organy rejestrach publicznych.

3. Przy udostępnianiu, wymianie i weryfikacji danych za pośrednictwem zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach przepis art. 14 ust. 1 ustawy z dnia ... o infrastrukturze informacji przestrzennej oraz art. 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne stosuje się odpowiednio.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i standardy techniczne tworzenia i prowadzenia zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach oraz treść, formę i sposób przekazywania zawiadomień, o których mowa w ust. 1 pkt 3, mając na uwadze usprawnienie funkcjonowania systemu informacyjnego państwa dotyczącego nieruchomości, przez tworzenie rozwiązań umożliwiających zapewnienie spójności i aktualności danych dotyczących nieruchomości, zawartych w różnych rejestrach publicznych, automatyzację procesów ich aktualizacji, a także jak najszersze wykorzystanie informacji zgromadzonych w tych rejestrach do celów publicznych, oraz uwzględniając stan informatyzacji tych rejestrów.”;

12) w art. 26 uchyla się ust. 2a;

13) w art. 40:

a) uchyla się ust. 3b,

b) po ust. 3b dodaje się ust. 3c i 3d w brzmieniu:

„3c. Udostępnianie danych i informacji zgromadzonych w bazach danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b, standardowych opracowań kartograficznych, o których mowa w art. 4 ust. 1e, oraz innych materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a także wykonywanie czynności związanych z udostępnianiem tych informacji, opracowań i materiałów zgromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym oraz wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego jest odpłatne, z zastrzeżeniem ust. 3d oraz art. 12 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia ... o infrastrukturze informacji przestrzennej i art. 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

3d. Wypisy i wyrysy z operatu ewidencyjnego wydaje się nieodpłatnie na żądanie:

- 1) prokuratury;
 - 2) sądów działających w sprawach publicznych;
 - 3) organów kontroli państwowej w związku z wykonywaniem przez te organy ich ustawowych zadań;
 - 4) organów administracji rządowej oraz jednostek samorządu terytorialnego, w związku z ich działaniami dotyczącymi praw do nieruchomości Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego.”,
- c) w ust. 5 w pkt 1 uchyla się lit. a,
- d) uchyla się ust. 6 i 7,
- e) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, organizację i tryb prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w tym:

- 1) rodzaje materiałów i zbiorów danych gromadzonych odpowiednio w centralnej, wojewódzkiej i powiatowej części zasobu,
- 2) sposób i tryb pozyskiwania, ewidencjonowania, przechowywania i zabezpieczania materiałów i zbiorów danych,
- 3) sposób i tryb udostępniania materiałów i zbiorów danych,
- 4) wzory klauzul umieszczanych na materiałach gromadzonych w zasobie i udostępnianych z zasobu,
- 5) tryb wymiany danych między poszczególnymi częściami zasobu oraz między bazami danych zasobu a wykonawcami prac geodezyjnych i kartograficznych,
- 6) tryb wyłączenia materiałów i zbiorów danych z zasobu oraz sposób ich przekazywania do właściwych archiwów państwowych

– mając na uwadze szczególne znaczenie zbiorów danych gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym dla infrastruktury informacji przestrzennej, a także potrzebę sprawnego funkcjonowania ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej i sprawnego udostępniania gromadzonych materiałów i zbiorów danych.”;

14) rozdział 8a otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 8a

Ewidencja miejscowości, ulic i adresów

Art. 47a. 1. Do zadań gminy należy:

- 1) ustalanie numerów porządkowych oraz zakładanie i prowadzenie ewidencji miejscowości, ulic i adresów;
- 2) umieszczanie i utrzymywanie w należyтым stanie tabliczek z nazwami ulic i placów w miastach oraz innych miejscowościach na obszarze gminy.

2. Ewidencję miejscowości, ulic i adresów prowadzi się w systemie teleinformatycznym.

3. Ewidencję miejscowości, ulic i adresów zakłada się na podstawie:

- 1) ewidencji numeracji porządkowej nieruchomości;
- 2) wykazu urzędowych nazw miejscowości, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. Nr 166, poz. 1612 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141);
- 3) danych państwowego rejestru nazw geograficznych;
- 4) danych krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju;
- 5) uchwał rady gminy w sprawie przebiegu oraz nadania nazw ulic i placów;
- 6) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub, w przypadku braku takiego planu, decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenu oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
- 7) ewidencji gruntów i budynków oraz innych materiałów geodezyjnych i kartograficznych.

4. Ewidencja miejscowości, ulic i adresów zawiera:

- 1) nazwy miejscowości oraz dane określające położenie tych miejscowości;
- 2) nazwy ulic i placów oraz dane określające położenie tych ulic i placów;
- 3) identyfikatory miejscowości, ulic i placów pochodzące z krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju;

4) dodatkowe tradycyjne nazwy miejscowości, ulic i placów w języku mniejszości, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. Nr 17, poz. 141, Nr 62, poz. 550 oraz z 2009 r. Nr 31, poz. 206 i Nr 157, poz. 1241);

5) dane adresowe określające:

a) numery porządkowe budynków mieszkalnych oraz innych budynków przeznaczonych do stałego lub czasowego przebywania ludzi, w tym w szczególności budynków: biurowych, ogólnodostępnych wykorzystywanych na cele kultury i kultury fizycznej, o charakterze edukacyjnym, szpitali i opieki medycznej oraz przeznaczonych do działalności gospodarczej, wybudowanych, w trakcie budowy i prognozowanych do wybudowania,

b) kody pocztowe,

c) położenie budynków, o których mowa w lit. a, w państwowym systemie odniesień przestrzennych.

5. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) ustala numery porządkowe, o których mowa w ust. 4 pkt 5 lit. a, z urzędu lub na wniosek zainteresowanych i zawiadamia o tych ustaleniach właścicieli nieruchomości lub inne podmioty uwidocznione w ewidencji gruntów i budynków, które tymi nieruchomościami władają.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

1) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy oraz jego adres;

2) określenie przedmiotu wniosku;

3) informacje o położeniu budynku, którego dotyczy wniosek, według danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków.

7. Numery porządkowe dotyczące budynków wybudowanych lub prognozowanych na nieruchomościach przyległych do ulicy położonej na granicy gminy lub przyległej do tej granicy ustalają, w drodze porozumienia, właściwi miejscowo wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast).

8. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 7, numery porządkowe ustala, w drodze zarządzenia, wojewoda.

9. Numery porządkowe nowo budowanych budynków, niewykazanych w ewidencji, o której mowa w ust. 4, ustala się przed rozpoczęciem ich użytkowania.

Art. 47 b. 1. Właściciele nieruchomości zabudowanych lub inne podmioty uwidocznione w ewidencji gruntów i budynków, które takimi nieruchomościami władają, mają obowiązek umieszczenia w widocznym miejscu na ścianie frontowej budynku tabliczki z numerem porządkowym w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o ustaleniu tego numeru.

2. Na tabliczce, o której mowa w ust. 1, oprócz numeru porządkowego zamieszcza się również nazwę ulicy lub placu, a w miejscowościach bez ulic lub placów albo posiadających ulice lub place bez nazw – nazwę miejscowości.

3. Organy jednostek samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, mogą wprowadzić obowiązek umieszczania na tabliczce, o której mowa w ust. 1, nazwy miejscowości lub nazwy dzielnicy, osiedla, zespołu urbanistycznego.

4. W przypadku gdy budynek położony jest w głębi ogrodzonej nieruchomości, tabliczkę z numerem porządkowym umieszcza się również na ogrodzeniu.

5. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji gromadzonych w bazach danych ewidencji miejscowości, ulic i adresów, organizację i tryb tworzenia, aktualizacji i udostępniania tych baz, a także wzór wniosku, o którym mowa w art. 47a ust. 6, mając na uwadze zachowanie w jak najszerszym zakresie dotychczasowych danych adresowych, zasadę interoperacyjności, o której mowa w przepisach o infrastrukturze informacji przestrzennej, potrzebę harmonizacji zbiorów danych tej ewidencji ze zbiorami innych rejestrów publicznych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b, a także usprawnienie obsługi obywateli.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.⁶⁾) w art. 102 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 7, są wykonywane zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr ... , poz. ...).”.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398 i Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217, Nr 190, poz. 1399 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

Art. 25. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.⁷⁾) w art. 47:

1) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) identyfikatorów i nazw jednostek podziału terytorialnego;”;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Przestrzennej identyfikacji informacji zawartych w systemach, o których mowa w ust. 2, dokonuje się na podstawie danych przestrzennych udostępnianych z rejestrów publicznych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, 4 – 6 i 8 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

2b. Rejestr terytorialny, o którym mowa w ust. 1, stanowi część składową zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach, o którym mowa w art. 24b ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.⁸⁾) w art. 26 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Badanie monitoringowe prowadzi się z równoczesnym wykorzystaniem i rejestracją danych przestrzennych.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 i Nr 157, poz. 1241) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 113 otrzymuje brzmienie:

„Art. 113. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska prowadzi centralny rejestr form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 9.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres informacji gromadzonych w centralnym rejestrze form ochrony przyrody,

2) organizację, tryb i standardy techniczne tworzenia rejestru,

3) sposób aktualizacji rejestru oraz udostępniania danych zawartych w rejestrze

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 623 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666 i Nr 130, poz. 1070.

– z uwzględnieniem konieczności zapewnienia kompletnej i jednolitej informacji o formach ochrony przyrody w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Organ, który utworzył lub ustanowił formę ochrony przyrody, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 – 4 i 6 – 9, przesyła Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia jej utworzenia lub ustanowienia, kopię aktu o utworzeniu lub ustanowieniu danej formy ochrony przyrody oraz informacje, określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, a także dokonuje wpisu do centralnego rejestru form ochrony przyrody, informacji, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, w terminie 30 dni od dnia jej utworzenia lub ustanowienia.”;

2) w art. 114 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ, który ustanowił formę ochrony przyrody, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6 – 9, przesyła Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia jej ustanowienia, kopię aktu o utworzeniu lub ustanowieniu danej formy ochrony przyrody oraz informacje, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 113 ust. 2, a także dokonuje wpisu do centralnego rejestru form ochrony przyrody, informacji, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 113 ust. 2, w terminie 30 dni od dnia jej utworzenia lub ustanowienia.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 i Nr 175, poz. 1458, z 2007 r. Nr 176, poz. 1236 oraz z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 92, poz. 753) w art. 42 w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) współrzędne geograficzne stacji demontażu i punktów zbierania pojazdów.”.

Rozdział 8

Przepisy dostosowujące, przejściowe i końcowe

Art. 29. Metadane infrastruktury informacji przestrzennej tworzy się zgodnie z następującym harmonogramem:

1) w terminie do dnia 3 grudnia 2010 r. – w odniesieniu do zbiorów i usług danych przestrzennych odpowiadających tematom wymienionym w rozdziale 1 i 2 załącznika do ustawy;

2) w terminie do dnia 3 grudnia 2013 r. – w odniesieniu do zbiorów i usług danych przestrzennych odpowiadających tematom wymienionym w rozdziale 3 załącznika do ustawy.

Art. 30. Organy administracji zapewnią dostęp do zbiorów danych przestrzennych infrastruktury oraz odpowiadających im usług, o których mowa w art. 9 ust. 1:

- 1) utworzonych po wejściu w życie ustawy lub przeorganizowanych po tej dacie, nie później niż w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych określających rozwiązania techniczne w zakresie interoperacyjności, przyjętych przez organy Unii Europejskiej;
- 2) utworzonych przed wejściem w życie ustawy, nie później niż w terminie siedmiu lat od dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych w zakresie interoperacyjności, przyjętych przez organy Unii Europejskiej, po uprzednim dostosowaniu tych zbiorów do obowiązujących standardów.

Art. 31. Główny Geodeta Kraju zamieści w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii komunikaty o dniu wejścia w życie przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 30, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia tych przepisów.

Art. 32. 1. Organy administracji zgłoszą do ewidencji, o której mowa w art. 13 ust. 2, dotychczasowe zbiory danych przestrzennych infrastruktury w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy zbiorów zawierających dane niejawne.

Art. 33. Minister właściwy do spraw administracji publicznej powoła przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i członków pierwszej kadencji Rady Infrastruktury Informacji Przestrzennej w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 34. Dotychczasowe tabliczki z numerem porządkowym nieruchomości, niespełniające wymogów wynikających z art. 47b ust. 1 i 2 ustawy wymienionej w art. 23 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zachowują ważność przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli umieszczony na nich numer porządkowy jest zgodny z ewidencją miejscowości, ulic i adresów.

Art. 35. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów art. 19 ust. 1 pkt 4, art. 26 ust. 2a oraz art. 40 ust. 5 pkt 1 lit. a ustawy wymienionej w art. 23 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6 i 7,

art. 40 ust. 8 oraz art. 47b ust. 5 ustawy wymienionej w art. 23 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 36. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Tematy danych przestrzennych

Rozdział 1

Pierwsza grupa tematyczna

Do pierwszej grupy tematycznej należą następujące tematy:

- 1) systemy odniesienia za pomocą współrzędnych, rozumiane jako systemy do jednoznacznego przestrzennego odnoszenia informacji przestrzennej za pomocą współrzędnych x , y , z lub za pomocą szerokości i długości geograficznej oraz wysokości na podstawie geodezyjnego poziomego i pionowego układu odniesienia;
- 2) systemy siatek georeferencyjnych, rozumiane jako systemy tworzone na podstawie zharmonizowanej wielorozdzielczej siatki o znormalizowanym położeniu i wielkości oczek oraz wspólnym punkcie początkowym;
- 3) nazwy geograficzne, rozumiane jako nazwy obszarów, regionów, miejscowości, miast, przedmieść lub osiedli, a także nazwy innych obiektów geograficznych lub topograficznych o znaczeniu publicznym lub historycznym;
- 4) jednostki administracyjne, rozumiane jako jednostki zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa;
- 5) adresy, rozumiane jako informacje o lokalizacji nieruchomości na podstawie danych adresowych, zazwyczaj nazwy miejscowości, nazwy ulicy, numeru budynku i kodu pocztowego;
- 6) działki ewidencyjne, rozumiane jako ciągle obszary gruntu, znajdującego się w granicach jednego obrębu ewidencyjnego, jednorodne pod względem prawnym, wydzielone z otoczenia za pomocą linii granicznych;
- 7) sieci transportowe, rozumiane jako sieci transportu drogowego, kolejowego, lotniczego i wodnego, w tym morskiego, wraz z powiązaną z nimi infrastrukturą, obejmujące również połączenia między różnymi sieciami, łącznie z transeuropejską siecią transportową w rozumieniu decyzji Nr 1692/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 czerwca 1996 r. w sprawie wspólnotowych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej (Dz. Urz. UE z 1996 r. L 228, str. 1, z późn. zm.);

- 8) hydrografia, rozumiana jako elementy hydrograficzne, w tym obszary morskie oraz jednolite części wód wraz z podjednostkami hydrograficznymi i regionami wodnymi;
- 9) obszary chronione, rozumiane jako obszary wyznaczone lub zarządzane w ramach prawa międzynarodowego, europejskiego prawa wspólnotowego lub prawa państw członkowskich Wspólnot Europejskich w celu osiągnięcia szczególnych celów ochrony.

Rozdział 2

Druga grupa tematyczna

Do drugiej grupy tematycznej należą następujące tematy:

- 1) ukształtowanie terenu, rozumiane jako cyfrowe modele wysokościowe powierzchni terenu, obejmujące również batymetrię oraz linię brzegową;
- 2) użytkowanie ziemi, rozumiane jako fizyczne i biologiczne użytkowanie powierzchni Ziemi, włączając w to powierzchnie naturalne i sztuczne, obszary rolnicze, lasy, tereny podmokłe, akweny;
- 3) ortoobrazy, rozumiane jako dane obrazowe powierzchni Ziemi mające odniesienie przestrzenne, pochodzące z rejestracji lotniczej lub satelitarnej;
- 4) geologia, rozumiana jako informacja dotycząca skał i osadów, w tym informacja o ich składzie, strukturze i genezie, a także dotycząca struktur wodonośnych i wód podziemnych w nich występujących, w tym jednolite części wód podziemnych.

Rozdział 3

Trzecia grupa tematyczna

Do trzeciej grupy tematycznej należą następujące tematy:

- 1) jednostki statystyczne, rozumiane jako jednostki służące do rozpowszechniania lub wykorzystywania informacji statystycznych;
- 2) budynki, rozumiane jako informacje o lokalizacji przestrzennej budynków;

- 3) gleba, rozumiana jako gleby i podglebie charakteryzowane na podstawie głębokości, tekstury, struktury i zawartości cząstek oraz materiału organicznego, kamienistości, erozji, a w odpowiednich przypadkach na podstawie przeciętnego nachylenia oraz przewidywanej zdolności zatrzymywania wody;
- 4) zagospodarowanie przestrzenne, rozumiane jako zagospodarowanie terenu, w jego obecnym lub przyszłym wymiarze funkcjonalnym, lub przeznaczenie społeczno-gospodarcze terenu, w tym mieszkaniowe, przemysłowe, handlowe, rolnicze, leśne, wypoczynkowe, wynikające z dokumentów planistycznych;
- 5) zdrowie i bezpieczeństwo ludności, rozumiane jako rozmieszczenie geograficzne występowania patologii chorobowych, informacje dotyczące wpływu na zdrowie lub dobre samopoczucie ludności związane bezpośrednio lub pośrednio z jakością środowiska;
- 6) usługi użyteczności publicznej i służby państwowe, rozumiane jako instalacje użyteczności publicznej, takie jak: kanalizacja, gospodarowanie odpadami, dostawa energii i dostawa wody, administracyjne i społeczne służby państwowe lub samorządowe, takie jak: obiekty administracji publicznej, obiekty obrony cywilnej kraju, szkoły, szpitale;
- 7) urządzenia do monitorowania środowiska, rozumiane jako lokalizacja i funkcjonowanie urządzeń do monitorowania środowiska i punktów pomiarowo-kontrolnych do obserwacji i pomiarów emisji, stanu zasobów środowiska i innych parametrów ekosystemu w szczególności różnorodności biologicznej, warunków ekologicznych wegetacji;
- 8) obiekty produkcyjne i przemysłowe, rozumiane jako zakłady przemysłowe oraz urządzenia poboru wody, miejsca wydobycia i składowiska;
- 9) obiekty rolnicze oraz akwakultury, rozumiane jako urządzenia rolnicze oraz urządzenia produkcyjne łącznie z systemami nawadniania, szklarniami i stajniami;
- 10) rozmieszczenie ludności (demografia), rozumiane jako geograficzne rozmieszczenie ludności, łącznie z poziomami aktywności i charakterystyką ludności pogrupowanej według siatki georeferencyjnej, regionu, jednostki administracyjnej lub innej jednostki analitycznej;

- 11) gospodarowanie obszarem, strefy ograniczone i regulacyjne oraz jednostki sprawozdawcze, rozumiane jako obszary zarządzane, regulowane lub wykorzystywane do celów sprawozdawczych na poziomie międzynarodowym, europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym; obejmują również wysypiska śmieci, obszary o ograniczonym dostępie wokół ujęć wody pitnej, strefy zagrożone przez azotany, uregulowane drogi wodne na morzach lub wodach śródlądowych o dużej powierzchni, obszary przeznaczone pod składowiska odpadów, strefy ograniczeń hałasu, obszary wymagające zezwolenia na poszukiwania i wydobywanie, obszary dorzeczy, odpowiednie jednostki sprawozdawcze i obszary zarządzania strefą brzegową;
- 12) strefy zagrożenia naturalnego, rozumiane jako obszary zagrożone, charakteryzowane na podstawie zagrożeń naturalnych, w tym zjawisk atmosferycznych, hydrologicznych, sejsmicznych, wulkanicznych oraz pożarów, które ze względu na swoją lokalizację, dotkliwość i częstotliwość mogą wywierać poważny wpływ na społeczeństwo, np. powodzie, osunięcia ziemi i osiadanie gruntu, lawiny, pożary lasów, trzęsienia ziemi, wybuchy wulkanów;
- 13) warunki atmosferyczne, rozumiane jako warunki fizyczne w atmosferze; obejmują dane przestrzenne oparte na pomiarach, modelach lub na kombinacji tych dwóch elementów, a także lokalizacje pomiarów;
- 14) warunki meteorologiczno-geograficzne, rozumiane jako warunki atmosferyczne i ich pomiary z uwzględnieniem opadu atmosferycznego, temperatury, ewapotranspiracji, prędkości i kierunku wiatru;
- 15) warunki oceanograficzno-geograficzne, rozumiane jako warunki fizyczne mórz i oceanów, w szczególności: charakter dna, prądy, pływy, zasolenie, stany wody, stany morza, wysokość fal;
- 16) obszary morskie, rozumiane jako obszary mórz i akwenów słonowodnych w podziale na regiony i subregiony o wspólnych cechach ze względu na ich warunki fizyczne;
- 17) regiony biogeograficzne, rozumiane jako obszary o stosunkowo jednorodnych warunkach ekologicznych i o wspólnych cechach;
- 18) siedliska i obszary przyrodniczo jednorodne, rozumiane jako obszary geograficzne odznaczające się szczególnymi warunkami przyrodniczymi, procesami, strukturą i funkcjami, które fizycznie umożliwiają egzystencję żyjącym na nich organizmom;

obejmują obszary lądowe i wodne z wyróżniającymi się cechami geograficznymi, abiotycznymi i biotycznymi, w całości naturalne lub półnaturalne;

- 19) rozmieszczenie gatunków, rozumiane jako geograficzne rozmieszczenie występowania gatunków zwierząt i roślin pogrupowanych według siatki geograficznej, regionu, jednostki administracyjnej lub innej jednostki analitycznej;
- 20) zasoby energetyczne, rozumiane jako zasoby energii, w tym węglowodory, energia wodna, bioenergia, energia słoneczna, wiatrowa, łącznie z informacjami dotyczącymi głębokości/wysokości i rozmiarów danych zasobów;
- 21) zasoby mineralne, rozumiane jako zasoby mineralne, w tym rudy metali, surowce skalne i chemiczne, łącznie z informacjami dotyczącymi głębokości/wysokości i rozmiarów danych zasobów.

UZASADNIENIE

1. Stan istniejący

Rosnące potrzeby w zakresie dostępu do informacji przestrzennej i ich wykorzystania w procesach decyzyjnych połączone z lawinowym przyrostem różnego rodzaju danych odniesionych do zjawisk nad, na i pod powierzchnią ziemi oraz postęp technologiczny sprawiły, że od kilku lat w Polsce jest szeroko dyskutowana problematyka budowy infrastruktury informacji przestrzennej. Podstawowym celem tworzenia infrastruktury informacji przestrzennej jest optymalizacja kosztów pozyskiwania danych przestrzennych przez jednostki administracji publicznej oraz ułatwienie dostępu do informacji przestrzennej gromadzonej przez administrację na różnych szczeblach organów publicznych i w różnych sektorach gospodarczych wszystkim zainteresowanym podmiotom.

Istotą infrastruktury informacji przestrzennej jest interoperacyjność, czyli możliwość łączenia zbiorów danych przestrzennych, gromadzonych przez różne podmioty, oraz interakcji usług sieciowych związanych z tymi zbiorami oraz wspólne korzystanie przez organy administracji ze zbiorów i usług danych przestrzennych. Osiągnięcie tych celów wymaga ścisłego współdziałania organów administracji skierowanego na rozwiązywanie aspektów organizacyjnych, technicznych i semantycznych.

Współdziałanie organizacyjne partnerów współtworzących infrastrukturę, a zatem urzędów, instytucji, organizacji i firm, zainteresowanych korzystaniem z danych przestrzennych i związanych z nimi usług, dotyczy w głównej mierze budowy wspólnych elementów tej infrastruktury. Techniczne aspekty dotyczą wdrażania nowoczesnych technologii, urządzeń i standardów technicznych w sposób zapewniający współdziałanie różnych systemów teleinformatycznych. Rozwiązywanie aspektów semantycznych prowadzi do ujednoczenia terminów i pojęć stosowanych w zakresie informacji przestrzennej w różnych dziedzinach wiedzy, gospodarki, w różnych środowiskach oraz zastosowaniach i ma na celu poprawne rozumienie danych przestrzennych oraz ich efektywne wykorzystanie.

Infrastruktury informacji przestrzennej mogą powstawać samorzutnie w trybie porozumień zainteresowanych stron (tak jak to dzieje się w Polsce w odniesieniu do infrastruktury o charakterze regionalnym) lub być ustanawiane przepisami prawa.

Kluczowe znaczenie dla proponowanej regulacji miało przyjęcie przez Parlament Europejski i Radę w dniu 14 marca 2007 r. dyrektywy nr 2007/2/WE ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie „Infrastructure for SPatial InfoRmation in Europe” (INSPIRE) (Dz. Urz. UE L 108 z 25.04.2007, str. 1). INSPIRE ma się opierać na infrastrukturach informacji przestrzennej ustanowionych i prowadzonych przez państwa członkowskie (pkt 5 preambuły dyrektywy INSPIRE). Dla Polski oznacza to zobowiązanie terminowego utworzenia Polskiej Infrastruktury Informacji Przestrzennej, której pierwszym elementem jest wprowadzenie do prawa polskiego odpowiednich przepisów. Zgodnie z art. 24 ust. 1 dyrektywy INSPIRE państwa członkowskie muszą wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania dyrektywy INSPIRE najpóźniej w terminie do 15 maja 2009 r. Proponowana regulacja, tj. projekt ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej, wypełnia ten obowiązek.

2. Cel i uwarunkowania regulacji

Przedmiotem projektu ustawy jest określenie podstawowych zasad tworzenia i działania infrastruktury informacji przestrzennej w Polsce. Polska infrastruktura informacji przestrzennej (zwana dalej „infrastrukturą”) będzie obejmowała wszystkie szczeble administracji publicznej oraz będzie służyła wszystkim użytkownikom informacji przestrzennej w kraju i we Wspólnocie. W ramach infrastruktury mogą być realizowane inicjatywy tworzenia infrastruktur regionalnych, lokalnych i tematycznych pod warunkiem zapewnienia ich interoperacyjności i zgodności z przepisami wykonawczymi do dyrektywy INSPIRE i niniejszego projektu ustawy. A zatem infrastruktura informacji przestrzennej w Polsce będzie miała charakter interdyscyplinarny, międzyresortowy oraz wielopodmiotowy i wielotematyczny, co znalazło odzwierciedlenie w projekcie ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej.

Celem projektowanej ustawy jest również wprowadzenie mechanizmów prawnych, które pozwolą na zapewnienie interoperacyjności i współdziałania w zakresie danych, metadanych, usług elektronicznych, koordynacji budowy i rozwoju infrastruktury. Dla uzyskania tych efektów konieczne było nałożenie na organy administracji różnych szczebli, odpowiedzialne na mocy odrębnych przepisów do prowadzenia rejestrów publicznych związanych z tematami danych przestrzennych, nowych zadań oraz wskazanie zasad i sposobów realizacji dotychczasowych zadań w związku z koniecznością wypełnienia obowiązków wynikających z budowy i wdrażania krajowej infrastruktury informacji przestrzennej. Niezbędne było

również ustanowienie organów wiodących odpowiedzialnych za koordynację działań w zakresie budowy elementów infrastruktury związanej z poszczególnymi tematami danych przestrzennych.

Jako organ odpowiedzialny za tworzenie, utrzymywanie i rozwijanie całej infrastruktury informacji przestrzennej w Polsce wskazany jest minister właściwy do spraw administracji publicznej, który część przypisanych mu zadań wykonywać będzie przy pomocy Głównego Geodety Kraju.

Dane przestrzenne, o których mówi projekt ustawy (art. 4 ust. 1), odnoszą się do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, są dostępne w formie elektronicznej, są utrzymywane przez organ publiczny oraz należą do jednego z tematów wymienionych w załączniku do niniejszego projektu ustawy.

Należy podkreślić, iż projekt ustawy nie nakłada obowiązku gromadzenia nowych danych przestrzennych (pkt 13 preambuły dyrektywy INSPIRE), pozostawiając te kwestie innym aktom prawnym.

W projekcie zostały zawarte także przepisy regulujące zasady interaktywnego dostępu do danych przestrzennych w postaci tzw. usług danych przestrzennych, z zachowaniem wszelkich praw własności intelektualnej organów publicznych, gwarantowanych przez ustawę z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.), ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402, z późn. zm.), ustawę z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji oraz zasad ochrony danych zgodnie z prawodawstwem unijnym i polskim.

Z uwagi na podstawowe znaczenie projektowanej ustawy dla całości zagadnień związanych z korzystaniem z rozwiązań informatycznych w zakresie udostępniania informacji przestrzennej przez organy władzy publicznej, w projekcie wprowadzono przepisy ujednociające i standaryzujące terminologię z zakresu informacji przestrzennej. Po raz pierwszy podjęto próbę zdefiniowania w ustawie następujących pojęć: dane przestrzenne, informacja przestrzenna, temat danych przestrzennych, obiekt przestrzenny, usługa danych przestrzennych, metadane, infrastruktura informacji przestrzennej, geoportal infrastruktury. Terminy te są powszechnie używane w wielu przepisach niższej rangi oraz instrukcjach i wytycznych technicznych, nie zawsze jednak w sposób ujednociony.

Projektowana ustawa stanowi również kolejny krok w kierunku realizacji przyjętego przez Sejm i Rząd planu działania w zakresie rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce.

Projekt ustawy nowelizuje ustawy:

z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne,

– z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze,

– z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej,

– z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,

– z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

– z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji,

dostosowując je do wymogów dyrektywy INSPIRE.

3. Opis obecnych ram prawnych i uzasadnienie dla zmian

Obecnie w polskim porządku prawnym brak jest aktu prawnego, który kompleksowo regulowałby zasady budowy i funkcjonowania infrastruktury informacji przestrzennej w Polsce, aczkolwiek obowiązek gromadzenia, aktualizacji i udostępniania informacji i danych odniesionych do powierzchni Ziemi dotyczy wielu organów publicznych i jest wymieniany w wielu aktach prawnych. Co więcej, w tych przepisach nie używa się typowych określeń dla danych odniesionych do powierzchni Ziemi, takich jak: dane przestrzenne, dane geograficzne, dane o terenie, czy geodane, wobec czego wiele organów publicznych nie do końca jest świadomych faktu gromadzenia i udostępniania danych przestrzennych. Istniejące przepisy prawne w niedostateczny sposób określają również zasady współdziałania organów administracji publicznej w tworzeniu infrastruktury informacji przestrzennej oraz wspólnym korzystaniu z prowadzonych przez te administracje zbiorów danych.

Projekt ustawy uzupełnia tę lukę w polskim systemie prawnym.

Zapisy art. 6 oraz art. 20 ust. 1 i 2 projektu ustawy, w ocenie projektodawców, w sposób wystarczający i dostateczny rozstrzygają o obowiązkach organów wiodących w zakresie przyporządkowanych im tematów danych przestrzennych.

4. Nowelizacja Prawa geodezyjnego i kartograficznego

Mając na względzie, że istotne znaczenie w procesie tworzenia infrastruktury informacji przestrzennej mają zbiory danych georeferencyjnych, wchodzące w skład państwowego

zasobu geodezyjnego i kartograficznego, niezbędna jest nowelizacja ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz niektórych przepisów wykonawczych do tej ustawy.

Nowelizacja Prawa geodezyjnego i kartograficznego obejmuje art. 2, 4, 5, 7a, 7b, 7c, 7d, 9, 19, 24, 24b, 26, 40, 47a oraz 47b i ma w szczególności na celu dostosowanie przepisów tej ustawy do potrzeb związanych z tworzeniem w Polsce infrastruktury informacji przestrzennej oraz uwarunkowań wynikających z wdrażania nowoczesnych technologii teleinformatycznych.

Uzasadnienie proponowanych zmian w tej ustawie przedstawia się następująco:

1. W art. 2 nowelizowanego Prawa geodezyjnego i kartograficznego, w słowniczku dodano definicję pojęcia „harmonizacja zbiorów danych”. Powyższa zmiana jest wynikiem ustaleń z przedstawicielami Ministerstwa Obrony Narodowej, na konferencji uzgodnieniowej.
2. Zakres tematyczny baz danych wymienionych w art. 4 nowelizowanego Prawa geodezyjnego i kartograficznego obejmuje zbiory danych przestrzennych dotychczas prowadzone przez Służbę Geodezyjną i Kartograficzną, z tym że część tych zbiorów prowadzona była w postaci analogowej. Projekt ustawy przesądza o informatycznej formie tych zbiorów oraz wprowadza obowiązek prowadzenia dla każdego ze zbiorów metadanych.
3. Projekt nowelizowanej ustawy znosi niewykonany dotychczas obowiązek założenia i prowadzenia dla obszaru całego kraju mapy zasadniczej. Wprowadza w to miejsce obowiązek założenia i prowadzenia w systemie informatycznym dla terenów miast oraz zwartych zabudowanych i przeznaczonych pod zabudowę obszarów wiejskich bazy danych obiektów topograficznych o szczegółowości zapewniającej tworzenie standardowych opracowań kartograficznych w skalach 1:500 – 1:5000, zintegrowanej z bazami danych: ewidencji gruntów i budynków, szczegółowych osnów geodezyjnych oraz geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu. Mapa zasadnicza w świetle proponowanych regulacji prawnych staje się standardowym opracowaniem kartograficznym tworzonym na podstawie baz danych: szczegółowych osnów geodezyjnych, ewidencji gruntów i budynków, geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz ww. bazy danych obiektów topograficznych. Proponowana zmiana przepisów jest uzasadniona zarówno ze względów ekonomicznych jak i merytorycznych.

4. Nowelizowane przepisy art. 5 Prawa geodezyjnego i kartograficznego tworzą warunki do integracji infrastruktury teleinformatycznej oraz zbiorów danych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.
5. W nowelizowanym art. 7a Prawa geodezyjnego i kartograficznego rozszerzeniu i dostosowaniu do nowelizowanych przepisów art. 4 Prawa geodezyjnego i kartograficznego oraz projektu ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej, ulegają zadania kompetencyjne Głównego Geodety Kraju. Na szczególną uwagę zasługują kompetencje dotyczące realizacji zadań z dziedziny geodezji i kartografii, a w szczególności w zakresie: modernizacji ewidencji gruntów i budynków (katastru nieruchomości), tworzenia baz danych topograficznych i ogólnogeograficznych wraz z numerycznymi modelami terenu, zobrazowań lotniczych i satelitarnych, w tym ortofotomap. Tworzy się przez to warunki do skutecznego oddziaływania Głównego Geodety Kraju na proces budowy, modernizacji i bieżącego utrzymania krajowego systemu informacji przestrzennej jako podstawowego elementu krajowej infrastruktury informacji przestrzennej wraz z referencyjnymi zasobami danych, które powinny być wykorzystywane przez inne organy administracji publicznej do realizacji swoich zadań statutowych (m.in. spisu powszechnego przez GUS, zadań dotyczących zarządzania środowiskiem przez Ministra Środowiska, zarządzania kryzysowego i bezpieczeństwa przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, planowania przestrzennego i rozwoju przez Ministra Infrastruktury).
6. Z uwagi na referencyjny i interdyscyplinarny charakter rejestrów prowadzonych przez służbę geodezyjną, a jednocześnie niezwykle istotny dla administracji zakres realizowanych przez Służbę Geodezyjną i Kartograficzną zadań oraz dla poparcia zmian wykazanych w pkt 5, w art. 7a wprowadzono stosowne zapisy dotyczące projektów rządowych programów realizacji zadań z dziedziny geodezji i kartografii. Programy będą służyły między innymi realizacji celów polityki rozwoju określonych w art. 2 oraz celów strategicznych wyszczególnionych w średniookresowej strategii rozwoju kraju, o których mowa w art. 9 ust. 2 oraz innych strategiach rozwoju wskazanych w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Programy rządowe przygotowywane przez Głównego Geodetę Kraju mogą również dotyczyć zagadnień nieuwjętych w dokumentach rządowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, a są nadzwyczaj istotne dla realizacji zadań rządowych. W tych przypadkach zostaną zastosowane instrumenty prawne i finansowe

określone w odrębnych przepisach. W szczególności w odniesieniu do strategii rozwoju kraju planowane do przedłożenia Radzie Ministrów programy rządowe przyczynią się do realizacji priorytetów: wzrost konkurencyjności i innowacyjności gospodarki, poprawa stanu infrastruktury technicznej i społecznej, budowa zintegrowanej wspólnoty i jej bezpieczeństwo, a także rozwój regionalny i podniesienie spójności terytorialnej między innymi poprzez budowę sprawnej i nowoczesnej administracji oraz znaczącego wzrostu udziału obywateli w procesach decyzyjnych administracji. Poza bezpośrednią realizacją celów strategicznych wesprą pośrednio cele programów rządowych, zatwierdzonych bądź planowanych, oraz zadania rządowe związane z planowaniem przestrzennym, zarządzaniem kryzysowym, monitorowaniem i ochroną środowiska, wspólną polityką rolną, rozwojem infrastruktury, w tym w szczególności transportu i budownictwa mieszkaniowego, ratownictwo medyczne ze względu na podstawowy i referencyjny charakter zarówno danych, jak i usług w dziedzinie geodezji i kartografii.

7. Nowym i ważnym zadaniem Głównego Geodety Kraju, w kontekście bardzo szybkich zmian technologicznych, jakie obejmują geodezję i kartografię, jest tworzenie systemu i programu szkoleń w tej dziedzinie oraz współdziałanie z ośrodkami naukowymi, badawczo-rozwojowymi, organizacjami zawodowymi i firmami w realizacji tych szkoleń.
8. W miejsce państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziału terytorialnego państwa, prowadzonego dotychczas przez Głównego Geodetę Kraju i wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, projekt ustawy wprowadza obowiązek prowadzenia przez Głównego Geodetę Kraju we współdziałaniu z marszałkami województw oraz innymi właściwymi organami administracji publicznej, państwowy rejestr granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju, zintegrowany z ewidencją gruntów i budynków oraz ewidencją miejscowości, ulic i adresów, umożliwiający gromadzenie, aktualizowanie i udostępnianie danych dotyczących:
 - 1) granic państwa,
 - 2) granic jednostek podziałów terytorialnych kraju, w tym w szczególności:
 - zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa,
 - podziału kraju na potrzeby ewidencji gruntów i budynków,
 - podziału kraju na potrzeby statystyki publicznej,

- podziału kraju ze względu na właściwość miejscową sądów,
 - podziału kraju ze względu na właściwość miejscową organów i jednostek organizacyjnych administracji specjalnej, takich jak: archiwa państwowe, urzędy skarbowe, izby skarbowe, nadleśnictwa, regionalne dyrekcje Lasów Państwowych, regionalne zarządy gospodarki wodnej, urzędy morskie,
- 3) granic pasa nadbrzeżnego i linii podstawowej,
 - 4) pola powierzchni jednostek zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa oraz pola powierzchni jednostek podziału kraju na potrzeby ewidencji gruntów i budynków,
 - 5) adresów i ich lokalizacji przestrzennej.

Proponowana regulacja prawna wychodzi naprzeciw potrzebom obywateli i administracji publicznej.

9. Nowelizacja art. 7b i 7c ma na celu wyeliminowanie z zakresu obowiązków wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego zadań, które nie mają związku z kontrolą i nadzorem oraz dostosowanie zadań i kompetencji marszałka województwa do postanowień art. 4 ust. 1a.
10. Nowelizowany art. 7d określa bazy danych, których zakładanie, prowadzenie i udostępnianie jest zadaniem starostów, a także jednoznacznie potwierdza zadania starosty związane z prowadzeniem rejestru cen i wartości nieruchomości, wynikające dotychczas tylko pośrednio z treści art. 26 ust. 2 Prawa geodezyjnego i kartograficznego.
11. Nowelizacja art. 9 poprzez dodanie ust. 2 zawiera delegację do wydania rozporządzenia dotyczącego zakresu map tematycznych oraz specjalnych pozostających w kompetencjach Głównego Geodety Kraju, co jest o tyle istotne, iż dotychczasowe zapisy nie precyzowały takiego zakresu, a opracowania tego typu muszą być realizowane i są jednym z istotnych elementów wykorzystania zbiorów informacyjnych gromadzonych przez organy publiczne.
12. Poprzez nowelizację treści upoważnienia zawartego w art. 19 Prawa geodezyjnego i kartograficznego tworzy się warunki prawne do wydania nowych przepisów wykonawczych zapewniających wdrożenie postanowień projektu ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej, dotyczących w szczególności interoperacyjności zbiorów i usług danych przestrzennych oraz harmonizacji tych zbiorów, oraz dostosowanie do

nowoczesnych rozwiązań technologicznych zasad pozyskiwania, utrzymania, udostępniania i wymiany danych przestrzennych, w tym wymiany tych danych pomiędzy organami administracji geodezyjnej i kartograficznej a wykonawcami prac geodezyjnych i kartograficznych.

13. Poprzez nowelizację przepisów art. 24 i art. 40 Prawa geodezyjnego i kartograficznego porządkuje się zasady dotyczące udostępniania informacji gromadzonych w bazach danych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, standardowych opracowań kartograficznych oraz innych materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, oraz dostosowuje się te zasady do przepisów projektu ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej oraz przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.
14. Nowa treść upoważnienia ustawowego zawartego w art. 40 ust. 3c tworzy warunki prawne do ustalenia i wdrożenia nowych zasad gromadzenia, aktualizacji i udostępniania zbiorów danych przestrzennych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego dostosowanych do rozwiązań technologicznych.
15. Proponowane przepisy art. 24b, zobowiązujące Głównego Geodetę Kraju do utworzenia i utrzymywania, we współpracy ze starostami, wojewodami oraz Ministrem Sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ministrem właściwym do spraw środowiska, prezesem Głównego Urzędu Statystycznego oraz prezesem Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, systemu teleinformatycznego integrującego informacje o nieruchomościach. Nawiązują one do rządowego programu, którego realizacja powierzona została Pełnomocnikowi Rządu do Spraw Rządowego Programu Rozwoju Zintegrowanego Systemu Informacji o Nieruchomościach rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2004 r. (Dz. U. Nr 264, poz. 2631 oraz z 2008 r. Nr 86, poz. 527).
16. Nowelizowane przepisy art. 47a i 47b wypełniają lukę prawną dotyczącą treści i zasad prowadzenia przez gminy ewidencji numeracji porządkowej nieruchomości, która jest jednym z referencyjnych rejestrów krajowej infrastruktury informacji przestrzennej.

5. Nowelizacja innych ustaw

1. Zaproponowana w art. 25 projektu ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej nowelizacja ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej ma na celu

stworzenie warunków prawnych do zharmonizowania rejestru terytorialnego, o którym mowa w art. 47 tej ustawy, z georeferencyjnymi zbiorami danych przestrzennych, o których mowa w art. 4 ust. 1a ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz włączenia tego rejestru terytorialnego do zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach.

2. Proponowane zmiany ustaw: z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze oraz z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji mają na celu wprowadzenie ustawowych zasad przestrzennej lokalizacji obiektów, wyników badań i zjawisk, które są przedmiotem regulacji prawnych zawartych w tych ustawach.
3. Proponowana nowelizacja ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody ma na celu ustalenie zasad prowadzenia centralnego rejestru form ochrony przyrody, dostosowanych do przepisów ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej.

6. Działalność lobbingowa w procesie przygotowywania projektu ustawy

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

7. Ograniczenie uznaniowości i uproszczenie stosowanych procedur

Dzięki powszechnemu dostępowi administracji publicznej, przedsiębiorców i obywateli do informacji przestrzennej za pomocą usług sieciowych ograniczy się uznaniowość zarówno w udostępnianiu informacji, jak i podejmowaniu na jej podstawie decyzji. Powszechny i nieodpłatny dostęp do informacji dla administracji publicznej znacznie uprości dotychczas stosowane procedury.

Należy stwierdzić, iż projekt ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej wprowadza do polskiego porządku prawnego jedynie niezbędne, minimalne zobowiązania. Projekt nie nakłada też dodatkowych obowiązków na społeczeństwo (obywatela, przedsiębiorcę), a przyczynia się do ułatwienia dostępu do usług administracji publicznej i rejestrów publicznych prowadzonych przez administrację publiczną na podstawie innych

przepisów. Poprzez szersze m.in. internetowe udostępnianie usług i danych z zakresu informacji przestrzennej, należy zauważyć znaczące, dodatkowe ułatwienia dla obywatela, przedsiębiorców i administracji jako skutek proponowanej regulacji.

Należy zaznaczyć, że system prawny służący wdrożeniu dyrektywy INSPIRE tworzyć będą również akty wykonawcze – rozporządzenia i decyzje Komisji Europejskiej obowiązujące wprost organy administracji publicznej tworzące infrastruktury informacji przestrzennej (niektóre z nich już weszły w życie).

8. Informacja o konieczności notyfikacji projektu

Omawiany projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w paragrafie 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039), a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach.

9. Informacja o obowiązku przedstawienia projektu właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej

Projekt nie podlega również obowiązkowi przedstawienia przez organ wnioskujący instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia. Zgodnie z art. 24 ust. 2 dyrektywy INSPIRE państwa członkowskie są zobowiązane do przekazania Komisji tekstów podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej dyrektywą INSPIRE.

Projekt ustawy po podpisaniu i opublikowaniu w Dzienniku Ustaw zostanie notyfikowany Komisji Europejskiej jako Krajowy Środek Wykonawczy.

10. Przepisy prawa Unii Europejskiej, których wdrożenie jest celem projektu

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, a konieczność jej uchwalenia jest związana z wdrożeniem dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE).

Zgodność przepisów dyrektywy INSPIRE z projektowaną ustawą stanowi tabela zbieżności, będąca załącznikiem do uzasadnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Projektowana ustawa będzie miała bezpośredni i pozytywny wpływ na funkcjonowanie organów administracji rządowej i samorządowej oraz innych podmiotów, które wykorzystują, utrzymują i udostępniają informacje przestrzenne.

W szczególności postanowienia projektu ustawy będą wpływać na funkcjonowanie służb: geodezyjnej i kartograficznej, geologicznej i hydrogeologicznej, meteorologicznej, hydrometeorologicznej, hydrologicznej, Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, Głównego Urzędu Statystycznego, Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

Z nowych regulacji prawnych, dotyczących usług danych przestrzennych oprócz administracji korzystać będą również przedsiębiorcy oraz obywatele.

2. Wyniki konsultacji społecznych

1. Projekt po zakończeniu uzgodnień wewnątrz MSWiA poddano konsultacjom społecznym z:

- 1) Związkiem Miast Polskich,
- 2) Związkiem Województw RP,
- 3) Związkiem Powiatów Polskich,
- 4) Unią Metropolii Polskich,
- 5) Unią Miasteczek Polskich,
- 6) Związkiem Gmin Wiejskich RP,
- 7) Polskim Towarzystwem Informatycznym (PTI),
- 8) Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji,
- 9) Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT),
- 10) Polskim Towarzystwem Informacji Przestrzennej,
- 11) Stowarzyszeniem Użytkowników Krajowego Systemu Informacji o Terenie (GISPOL),
- 12) Stowarzyszeniem Geodetów Polskich,
- 13) Stowarzyszeniem Kartografów Polskich,

- 14) Geodezyjną Izbą Gospodarczą,
 - 15) Polskim Towarzystwem Geograficznym,
 - 16) Zachodniopomorską Geodezyjną Izbą Gospodarczą.
2. Przeprowadzono również konsultacje i uzgodnienia z ministerstwami i urzędami centralnymi współpracującymi w ramach transpozycji dyrektywy INSPIRE:
- 1) Ministerstwem Infrastruktury,
 - 2) Ministerstwem Obrony Narodowej,
 - 3) Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - 4) Ministerstwem Rozwoju Regionalnego,
 - 5) Ministerstwem Środowiska,
 - 6) Ministerstwem Zdrowia,
 - 7) Głównym Urzędem Statystycznym.

Wszystkie uwagi zgłoszone przez poszczególne podmioty i instytucje biorące udział w konsultacjach społecznych oraz przez ministerstwa współpracujące w ramach transpozycji dyrektywy zostały przeanalizowane przez zespół powołany przez Głównego Geodetę Kraju i w większości uwzględnione w projekcie ustawy, który następnie w dniu 3 października 2008 r. został zaopiniowany pozytywnie przez członków Rady ds. Implementacji INSPIRE, zrzeszającej przedstawicieli resortów współpracujących.

Uwzględnione zostały uwagi dotyczące m.in.:

- właściwego zdefiniowania pojęć m. in.: „organ publiczny”, „organ wiodący”, „postać elektroniczna”, „dane przestrzenne”, „tematy danych przestrzennych”, „usługi danych przestrzennych” oraz poprawnej definicji tematów z załącznika do ustawy,
- doprecyzowania zapisu odnośnie do odmowy włączenia do infrastruktury zbiorów i usług danych przestrzennych należących do osób trzecich,
- kwestii udziału organów administracji rządowej w infrastrukturze,
- doprecyzowania zapisu mówiącego o wersji źródłowej zbioru danych przestrzennych,
- kwestii zmiany nazwy załącznika do ustawy,

- wprowadzenia nowych definicji pojęć,
- skrócenia treści delegacji rozporządzeń,
- ujednolicenia skal standardowych opracowań kartograficznych,
- zasad udostępniania oraz dostępu do danych przestrzennych.

Uwzględniono również uwagi o charakterze legislacyjnym.

Nieuwzględniona została część uwag przedstawicieli Polskiego Towarzystwa Informatyki, Polskiego Towarzystwa Informatycznego (PTI), Stowarzyszenia Użytkowników Krajowego Systemu Informacji o Terenie (GISPOL), Stowarzyszenia Geodetów Polskich, Stowarzyszenia Kartografów Polskich.

Dotyczyły one w głównej mierze:

- uzupełnienia składu Rady,
- całkowitych zmian definicji niektórych pojęć,
- zmian zakresu kompetencji starostów i marszałków województw.

Projekt został przekazany także do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Na posiedzeniu plenarnym Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w dniu 28 stycznia 2009 r., projekt ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej wraz z projektami rozporządzeń Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji: w sprawie zakresu informacji objętych ewidencją zbiorów i usług danych przestrzennych infrastruktury oraz w sprawie trybu i sposobu organizacji pracy Rady Infrastruktury Informacji Przestrzennej oraz wysokości wynagradzania jej członków, po uwzględnieniu większości uwag zgłoszonych na etapie uzgodnień międzyresortowych został przyjęty jako uzgodniony.

3. Analiza wpływu projektu ustawy na:

3.1 sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Regulacja będzie miała wpływ na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, który w chwili obecnej można ocenić z dużym prawdopodobieństwem jednak jedynie szacunkowo. Faktyczne koszty są uzależnione od bieżącego przygotowania organów biorących udział w budowie infrastruktury informacji przestrzennej, w tym zdolności do

przygotowania metadanych, harmonizacji zasobów danych, zdolności do technicznych czynności związanych z włączeniem do krajowej infrastruktury informacji przestrzennej.

W zakresie projektowanej ustawy należy rozróżnić dwa rodzaje kosztów.

1. Koszty tworzenia i utrzymania infrastruktury informacji przestrzennej na podstawie istniejących danych i usług związanych z tymi danymi, obejmujących:
 - tworzenie metadanych dla danych przestrzennych oraz ich utrzymanie w aktualności,
 - harmonizację rejestrów i danych przestrzennych zgodnie z przepisami wykonawczymi do projektu ustawy
 - utworzenie i eksploatacja geoportalu infrastruktury lub włączenie do istniejących infrastruktur,
 - szkolenia i bieżące podnoszenie wiedzy oraz zdobywanie doświadczenia,
 - koordynację i monitorowanie budowy infrastruktury.
2. Koszty pozyskiwania nowych zbiorów danych obejmujące odpowiednią modernizację istniejących zasobów.

Z wdrożeniem projektowanej ustawy są związane tylko koszty wyszczególnione w punkcie 1. Koszty określone w punkcie 2 będą sukcesywnie uwzględniane w budżetach poszczególnych organów administracji zgodnie z potrzebami i obecnymi zasadami.

Należy podkreślić, że w trakcie tworzenia wymienionych w punkcie 1 metadanych nastąpi powszechne, jednolite i szczegółowe opisanie i zarejestrowanie istniejących w Polsce zasobów danych przestrzennych objętych kompetencjami różnych organów i instytucji rządowych i samorządowych. Pozwoli to na ocenę wartości użytkowej tych zasobów, pod względem ich jakości, aktualności oraz dostosowania do rosnących potrzeb w zakresie zrównoważonego rozwoju kraju, społeczeństwa informacyjnego oraz gospodarki opartej na wiedzy. Uzyskane wyniki umożliwią pełne oszacowanie kosztów wymienionych w punkcie 2. Największych nakładów będą wymagały prace w dziedzinie katastru nieruchomości (ok. 600 mln zł) oraz bazy danych topograficznych (ok. 300 mln zł) Zgodnie z art. 4 pkt 4 dyrektywy INSPIRE projekt ustawy jako transpozycja tej dyrektywy nie obejmuje pozyskiwania nowych danych przestrzennych, a związane z tym nakłady nie są objęte przedstawionymi poniżej oszacowaniami skutków finansowych.

Według źródeł europejskich (między innymi Centrum Badawcze Komisji Europejskiej – European Commission Joint Research Center), koszty wymienione w punkcie 1 w Polsce mogą wynosić od 10 mln do 60 mln EURO rocznie, w okresie 10-letnim (uzależnione to jest od bieżącego stopnia przygotowania poszczególnych jednostek uczestniczących w infrastrukturze informacji przestrzennej), natomiast korzyści – według tych samych źródeł – mogą sięgnąć nawet 500 mln EURO. Korzyści rozumiane w tym przypadku jako oszczędności finansowe dotyczyć będą przede wszystkim ograniczenia wielokrotnego zbierania tych samych danych referencyjnych, budowy i utrzymania powielających się funkcjonalnie systemów informatycznych, efektywnego monitorowania środowiska, realizacji polityki z zakresu ochrony środowiska, ochrony obywateli, zarządzania kryzysowego, realizacji projektów trans-europejskich.

Do kosztów projektu ustawy należy również koszt działalności Rady Infrastruktury Informacji Przestrzennej. Szacunkowy koszt wynagrodzenia członków Rady planuje się w skali roku na kwotę 5 000 zł (czterej członkowie Rady, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 10 w kwocie 300 zł za posiedzenie, odpowiadającej zwrotowi kosztów podróży i ewentualnego noclegu za 4 posiedzenia w roku, pozostali członkowie w ramach obowiązków służbowych).

Tabela 1. Ogólny szacunkowy koszt wdrożenia ustawy

Zadania	Koszty w zł w okresie 10 lat	2009	2010	2011 – 2013	2014 – 2019
tworzenie metadanych dla danych przestrzennych oraz utrzymanie ich w bieżącej aktualności	150 mln	10 mln	40 mln	90 mln	10 mln
harmonizację rejestrów i danych przestrzennych zgodnie z przepisami wykonawczymi do projektu ustawy	250 mln	15 mln	40 mln	105 mln	90 mln
utworzenie i eksploatacja geoportalu infrastruktury lub włączenie do istniejących infrastruktur, w tym utworzenie usług sieciowych zgodnie	180 mln	17 mln	42 mln	77 mln	44 mln

z art. 9.1					
szkolenia i bieżące podnoszenie wiedzy oraz zdobywanie doświadczenia	20 mln	3 mln	3 mln	8 mln	6 mln
koordynację i monitorowanie budowy infrastruktury	50 mln	5 mln	10 mln	20 mln	15 mln
Całkowite koszty w okresie 10 lat	650 mln	50 mln	135 mln	300 mln	165 mln

Oszacowane koszty budowy infrastruktury informacji przestrzennej (650 mln zł w okresie 10 lat), dotyczą wszystkich 34 tematów danych przestrzennych ujętych w dyrektywie nr 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) i tym samym w opiniowanym projekcie ustawy, które przypisane są do dwunastu organów wiodących. Jako organ wiodący rozumie się ministra lub centralny organ administracji rządowej, który koordynuje prace i zapewnia realizację ustawy w zakresie określonego tematu danych przestrzennych, pozostające w jego ustawowych kompetencjach.

Koszty zadań realizowanych w 2009 r. w wysokości 50 mln zł, będą pokryte w całości z posiadanych środków budżetowych, środków z projektów współfinansowanych przez UE (Geoportal2 oraz Kapitał Ludzki), ze środków centralnego funduszu gospodarki zasobem geodezyjnym i kartograficznym, a także innych środków będących w dyspozycji odpowiednich jednostek organizacyjnych, w tym z Regionalnych Programów Operacyjnych 2007 – 2013 (np. woj. mazowieckie, łódzkie) środki z Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego itp.

W latach 2010 oraz 2011 – 2013 zadania związane z wdrożeniem dyrektywy INSPIRE, których koszty szacuje się na poziomie 435 mln zł, będą realizowane w głównej mierze w ramach następujących projektów, włączonych do programów unijnych, mających na celu informatyzację rejestrów publicznych i dostarczenie usług administracji publicznej świadczonych drogą elektroniczną w ramach programu informatyzacji państwa oraz harmonizację rejestrów i danych przestrzennych:

— Geoportal2 z 7 osi Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka,

- Edukacyjne wsparcie wdrożenia dyrektywy INSPIRE – program Kapitał Ludzki,
- TERYT2 – państwowy rejestr granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju z 7 osi Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka,
- Georeferencyjna Baza Danych Obiektów Topograficznych (GBDOT) wraz z krajowym systemem zarządzania z 7 osi Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka,
- Informatyczny System Osłony Kraju przed nadzwyczajnymi zagrożeniami (ISOK) złożony wspólnie z GUGiK przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej z 7 osi Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.

W ww. projektach na działania związane z wdrożeniem dyrektywy INSPIRE przeznaczono łącznie kwotę około 310 mln zł.

Okres trwania projektów wymienionych powyżej oraz innych, służących informatyzacji państwa, z bieżącej perspektywy programowania, to lata 2009 – 2012. Należy zatem założyć, że koszty związane z technicznym wdrożeniem (usługi i inwestycje) ustawy w tych latach zostaną pokryte w całości ze środków unijnych, bieżących środków oraz środków funduszy celowych, a więc kwota 125 mln zł, stanowiąca różnicę między kwotą 435 mln a kwotą 310 mln zł, obciążą ewentualnie budżet państwa dopiero w 2013 r. Zabezpieczenie na środki będzie następowało przez zgłoszenie zapotrzebowania do budżetu państwa i będzie stanowić jedynie ewentualne niezbędne uzupełnienie środków pozabudżetowych.

W kolejnych latach 2014 – 2019 (6 lat) koszty wdrożenia dyrektywy INSPIRE zostały oszacowane na poziomie 165 mln złotych. W okresie tym planuje się kontynuowanie działań polegających na pozyskaniu środków unijnych (w kolejnej perspektywie programowania) na realizację zadań, wynikających z dyrektywy, dotyczących obszarów tematycznych przypadających na ten okres (7 lat od wejścia w życie przepisów wykonawczych Unii Europejskiej). Zakłada się również częściowe pokrycie kosztów przewidzianych na te lata z przychodów funkcjonującej już infrastruktury.

W związku z wejściem w życie projektowanych przepisów, na Główny Urząd Geodezji i Kartografii zostaną nałożone nowe zadania w kontekście zapisów w dyrektywie nr 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej

infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE). Z tego względu znajdzie potrzeba dostosowania do tych nowych zadań struktury organizacyjnej Urzędu oraz sukcesywne zwiększenie liczby zatrudnionych w nim osób.

Główny Urząd Geodezji i Kartografii odpowiedzialny jest za wdrożenie 15 tematów danych przestrzennych i związane z tym rejestry publiczne, ponadto wypełnia zadania wynikające między innymi z art. 13 oraz art. 19 projektu ustawy: monitorowanie i sprawozdawczość dla rządu RP oraz UE, koordynacja i stymulowanie budowy i eksploatacji infrastruktury w skali kraju, a także współtworzenie i opiniowanie aktów prawnych i wytycznych technicznych UE. Wśród zadań wymagających dodatkowego wsparcia kadrowego zostały uwzględnione również zadania realizowane na podstawie obowiązujących przepisów, które z uwagi na projektowane przepisy ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej ulegną rozszerzeniu z uwagi na referencyjny w infrastrukturze charakter rejestrów publicznych prowadzonych i nadzorowanych przez GUGiK, a także zakres i sposób ich wykorzystania.

Do zrealizowania nowych zadań wynikających z projektu ustawy (wykonania obowiązków wynikających z dyrektywy INSPIRE) niezbędne będą, począwszy od 2011 r., dodatkowe środki na pokrycie kosztów osobowych. Potrzeby w tym zakresie będą wzrastały sukcesywnie w latach 2011 - 2013 w miarę intensyfikacji działań i postępu w budowie infrastruktury. Szacuje się, że w 2013 r. na pokrycie kosztów dodatkowego zatrudnienia, niezbędnego do realizacji zadań wynikających z projektu ustawy, niezbędne będą środki finansowe w wysokości 5,5 mln zł. Zapotrzebowanie na środki budżetu państwa będą zgłaszane corocznie do projektu ustawy budżetowej w dostosowaniu do planów rzeczowo-finansowych, działań wdrożeniowych i planu pracy Urzędu w zakresie czynności administracyjnych niezbędnych do obsługi wdrożenia dyrektywy.

Tabela 2 prezentuje zagregowane w poszczególnych latach, szacunkowe koszty, które przewiduje się do poniesienia z budżetu państwa jako nowe/dodatkowe środki. Zakłada się jednak, iż w latach 2013 – 2019 priorytety nowej perspektywy programowania pozwolą na kontynuowanie finansowania wdrożenia dyrektywy w znacznej części ze środków unijnych. W takim przypadku podane poniżej kwoty przewidziane do poniesienia z budżetu państwa ulegną stosownemu pomniejszeniu.

Tabela 2. Szacowane obciążenie budżetu państwa w kolejnych latach począwszy od 2010 r.

Zadania/koszty w mln zł	2010	2011 – 2013	2014 – 2019
Zadania wdrożeniowe	0.0	125	165

Nakłady poszczególnych instytucji zaangażowanych w tworzenie infrastruktury informacji przestrzennej

Wielkość nakładów poszczególnych instytucji na wdrożenie ustawy uzależniona jest od obecnego stopnia zaawansowania informatyzacji zasobów. Organy wiodące, zgodnie z przepisami ustawy, współdziałają w procesie budowy i eksploatacji infrastruktury informacji przestrzennej. Po zgłoszeniu zbiorów danych przestrzennych do infrastruktury w trybie przewidzianym projektem ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej będzie możliwe zawarcie porozumień partnerskich pomiędzy organami administracji dotyczących wspólnej realizacji zadań w ramach projektów technicznych, między innymi, tych o których mowa powyżej, służących wdrażaniu infrastruktury. Koszty poszczególnych instytucji zostały oszacowane i uwzględnione w ogólnych kosztach wdrożenia infrastruktury informacji przestrzennej w tabeli 2. Należy zaznaczyć, że resortami najbardziej zaangażowanymi w tworzenie infrastruktury informacji przestrzennej w Polsce, a zatem ponoszącymi największe wydatki, będą: minister właściwy ds. administracji publicznej oraz minister właściwy ds. środowiska.

Korzyści związane z utworzeniem Infrastruktury Informacji Przestrzennej

Przewidywane korzyści związane z utworzeniem Infrastruktury Informacji Przestrzennej to:

- poprawa efektywności wykonywania zadań, w szczególności w zakresie planowania przestrzennego, planowania gospodarczego, realizacji inwestycji

budowlanych, badań i analiz statystycznych, zarządzania kryzysowego; infrastruktura umożliwi szybki dostęp do danych, pozwoli także na analizę wielu zestawów danych dając możliwość znalezienia najlepszego rozwiązania oraz stworzenia strategii alternatywnych bez konieczności używania drogich pakietów narzędziowych GIS,

- eliminowanie zjawiska gromadzenia tych samych danych przez różne organy administracji,
- zmniejszenie nakładów na ochronę środowiska oraz implementację prawa wspólnotowego w obszarze ochrony środowiska (environmental acquis),
- zmniejszenie kosztów działalności i utrzymania administracji publicznej przez zwiększenie wydajności pracy związanej m.in. z automatyzacją procesów analizowania i wizualizacji danych przestrzennych, w tym również prowadzenia i utrzymania przez administrację baz danych przestrzennych,
- promowanie współpracy i efektywnego komunikowania się pracowników,
- budowanie zasobu wiedzy,
- przejrzystość procesów podejmowania decyzji odnośnie do środowiska.

Należy również dodać, że integracja organizacyjna ułatwi przepływ informacji pomiędzy różnymi organami administracji.

3.2. Rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt ustawy przyczyni się do znacznego podniesienia konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości. Infrastruktura informacji przestrzennej, jaka zostanie zbudowana na podstawie jej przepisów ułatwi przedsiębiorcom i inwestorom dostęp do kompleksowej i zintegrowanej informacji przestrzennej o sposobie zagospodarowania i przeznaczeniu terenu oraz o walorach gospodarczych i przyrodniczych poszczególnych jednostek terytorialnych kraju. Będzie więc ona potężnym narzędziem promocji kraju, jego regionów, powiatów i gmin.

Proces wdrażania postanowień ustawy, w kontekście obowiązku dostosowania się do standardów technicznych, ustalanych przez organy Unii Europejskiej, opartych na doświadczeniach państw Europy Zachodniej, przyczyni się do rozwoju polskich przedsiębiorstw w branży technologii informatycznych i telekomunikacyjnych oraz geodezji i kartografii. Przyczyni się także do zwiększenia liczby miejsc pracy.

Ustawa będzie także katalizatorem procesu informatyzacji państwa, upowszechniania dostępu do Internetu oraz rozwoju i standaryzacji usług administracyjnych świadczonych drogą elektroniczną.

3.3. Rozwój regionalny

Projekt ustawy może również wpłynąć stymulująco na rozwój regionalny przez tworzenie miejsc pracy związanych z budową infrastruktury, albowiem jeden z priorytetów INSPIRE zakłada zarządzanie i administrowanie danymi przestrzennymi w miejscu ich gromadzenia, czyli we wszystkich regionach kraju.

Modernizacja narzędzia do prowadzenia profesjonalnych analiz, planowania rozwoju, monitorowania zjawisk społeczno-demograficznych, gospodarczych, urbanistycznych itp., które będzie mogło być powszechnie wykorzystywane przyczyni się do kształtowania zrównoważonego rozwoju.

Z definicji (punkty 1 – 3 preambuły dyrektywy INSPIRE) projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na środowisko, ułatwiając wszystkim zainteresowanym szybki i bezpłatny dostęp do danych niezbędnych we wszystkich działaniach mających bezpośredni i pośredni wpływ na środowisko.

**TABELA ZBIEŻNOŚCI
PRZEPISÓW DYREKTYWY INSPIRE
I PROJEKTOWANYCH LUB OBOWIĄZUJĄCYCH
PRZEPISÓW PRAWA POLSKIEGO**

Oznaczenia:

UIIP – projektowana ustawa o infrastrukturze informacji przestrzennej

NWT – nie wymaga transpozycji

ARTYKUŁ I USTĘP DYREKTYWY	PRZEPISY PRAWA POLSKIEGO
1.1	UIIP 1.1, 1.2
1.2	UIIP 1.1, 1.2
2.1	NWT
2.2	UIIP 2
3	UIIP 3
4.1	UIIP 4.1
4.2	UIIP 4.2
4.3	NWT
4.4	NWT
4.5	UIIP 4.3
4.6	NWT
4.7	NWT
5.1	UIIP 5.1
5.2	UIIP 5.2
5.3	UIIP 6.1, 6.2
5.4	NWT
6	UIIP 29
7.1	UIIP 7
7.2	NWT
7.3	UIIP 30
7.4	NWT
7.5	NWT
8	NWT
9	NWT
10.1	UIIP 8
10.2	UIIP 19.1.7
11.1	UIIP 9.1, 9.2
11.2	UIIP 9.3
11.3	UIIP 9.1, 9.2
12	UIIP 10.1, 10.2, 10.3
13.1	UIIP 11.1, 11.2, 11.3
13.2	UIIP 11.1, 11.2, 11.3
13.3	UIIP 11.1.11.2 11.3
14.1	UIIP 12.1
14.2	NWT

14.3	UIIP 12.2
14.4	UIP 12.4
15.1	NWT
15.2	UIIP 13.1, 13.2
16	NWT
17.1	UIIP 14.1, 14.2
17.2	UIIP 14.1, 14.2
17.3	UIIP 15.4
17.4	UIIP 15.1
17.5	UIIP 15.2
17.6	NWT
17.7	UIIP 16.1
17.8	NWT
18	UIIP 17, 18,19, 20, 21
19	UIIP 19.2
20	NWT
21	UIIP 18.1, 18.2, 19.1
22	NWT
23	NWT
24	NTW
25	NWT
26	NWT
Załączniki I, II, III	Załącznik do UIIP

141

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz
Min.MD/2280/09/DP/dk

Warszawa, dnia 6 października 2009 r.

**Pani
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej (pismo nr RM-10-90-09, nowy tekst) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedłożony projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Grzegorz Schetyna
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów